

*Myrkrið um blóð hins helga
Gottes Jesus Christus,*

*Önnur frumgerð eftir
Faðir Gebhard Maria
OCD í Regensburg (1.)*

*sem átti sér stað í Roünlben árið 1952
sem eukarístískt líkama Krists.
Það er heilagt kraftaverk að
Heilaga þrenningin
Guð, Föðurinn, Soninn og Heilagur Andi
hefði veitt okkur fyrir
allu Menschen.*

Faðir Gebhard Maria Heyder OCD

Við heiðrum, lofum og elskum hinn alvaldandi Heilaga Þrenningu, † Föðurinn, Soninn og Heilagan Anda.

Heilaga blóð Krists, frelsa okkur frá syndum okkar.

Þetta tákn Guðs er fyrir alla menn.

Hinn heilagi Guð fórnaði sér fyrir frelsun allra manna, svo að þeir megi öðlast eilíft líf og megi komast inn í paradís.

Hann sjálfur er heilagi Guð vor, Jesús Kristur, sem gefur sig mannkyninu í Heilaga sakramentinu með holdi og blóði, líkama og sál, guðdóm og mannleika, sannarlega og í raunveruleika til staðar.

Þess vegna verða trúuðu að taka við Heilaga sakramentinu með hreinu hjarta, með patínu svo að engar agnir falli til jarðar. Því hinn Heilagi Guð er til staðar jafnvel í minnstu agnum.

Í 30 ár beið faðir Gebhard Maria hógværliga og þolinmóður, og gaf síðar út bæklinginn 'Merki Guðs' svo að Eukarístíska blóðtáknið yrði heiðrað.

Og 40 árum eftir föður Gebhard Maria gáfum við út Rodalben-táknið, því það er svo mikilvægt.

Og við gerðum frásögn föður Gebhard Maria aðgengilega til lestrar á netinu.

Hin blessaða mey María sagði um eukarístíska blóðundrið: "Getur sonur minn gefið meira en hann gaf hér? Því í annað sinn hefur hann sýnilega hellt út hinu heilaga, dýrmæta blóði sínu til hjálpræðis sálna."

Nú er kominn tími til að sannleikurinn komi í ljós. Stærsta, sanna og dýrmæta kraftaverk hins heilaga Guðs, Jesú Krists, konungs og frelsara okkar, er mikilvægt fyrir alla menn um allan heim.

Við öll sem þiggjum Heilaga altarisgöngu með Blóði – það er að segja, hinn lifandi Guð í holdi og blóði, líkama og sál – erum viðstadd í Heilögu sakramenti.

Við þurfum ekki að dýfa hostíunni í kaleikinn með dýrmætu blóði, því blóð Krists er þegar til staðar í sakramentinu eftir vígslu.

Þess vegna er gott að taka altarisgöngu á tunguna, til dýrðar Heilagrar þrenningar.

Við höfum útvegað þessa litlu bók til lestrar fyrir alla.

Allt er skrifað af föður Gebhard Maria í bæklingnum 'Merki Guðs'.

Merkið verður að vera viðurkennt af heilaga föður. Svo að loks megi Frelsarinn, með dýrmætu blóði sínu, vera tilbeðinn og heiðraður í sakramentinu, nú og að eilífu.

www.gnadenvolle-gebete.de

Nóvember 2025
Rituð af Julijana Ebert og
Bernhard Koppenhagen

Yfirlýsing höfundar

Í kjölfar tilskipunar trúarbragðadeildarinnar, sem Páfa Páll VI samþykkti og birti í A.A.S. 58/16 þann 29. desember 1966, er leyfilegt að gefa út rit um birtingarmyndir eða opinberanir án imprimatur – þ.e. án kirkjulegrar prentleyfis.

Höfundur/ritstjóri lýsir því yfir að með því að birta þessi skilaboð hyggist hann ekki forða dómi kirkjunnar.

Ritstjóri fyrstu útgáfu: Föður Gebhard Heyder OCD Fyrsta
útgáfa prentuð árið 1982
Höfundarréttur tilheyrir St. Raphael-Verlag, Ulm, Marienstraße 9

Leyfileg endurprentun annarrar útgáfu 2004 Prentað hjá:
DRUCKEREI Joh. van Acken, 47800 Krefeld Útgefandi og
höfundarréttur:
Joachim Pache, 47839 Krefeld, Von-Harff-Straße 34

Zeichen Gottes

Die heilige Eucharistie
ist das Herz- und Kernstück
unseres Glaubens

Forspjall annarrar útgáfu

48. heims-eukarístíupingið var haldið í Guadalajara (Mexíkó) árið 2004 að ósk heilags föðurins, Jóhanns Páls II. Þema þess var: "Eukarístían, ljós og líf fyrir nýja þúsundárin."

Árið 1881 var haldinn fyrsti Heilagrar altarisþingsfundurinn í Lille í Frakklandi. Frumkvæðið að honum kom ekki frá páfi né biskupi, heldur frá konu sem bar djúpa ást til Heilagrar altarisþings í hjarta sínu og var dapurleg yfir því að trúin á Heilaga altarisþingið hefði nánast dáði út vegna Frönsku byltingarinnar. Emilie Tamisier (1834–1910) áttaði sig á miðlægu hlutverki altarisins á pílagrímsförum sínum til staða þar sem altarisundur höfðu átt sér stað.

Þetta varpar skýru ljósi á merkingu og mikilvægi altarisundruna. Þau eru veitt kirkjunni af Guði sjálfum til að staðfesta miðlæga hlutverkið sem altarisins.

Þegar þetta mikla dulargát hefur verið alvarlega ógnað af villandi þróun í kirkjulegum venjum eða af skorti á trú og virðingu, hefur Guð svarað með sérstökum táknum.

Eucharístíumyrkistur standa því ekki hlið við hlið við dulargátuna um altarisgönguna og má ekki skoða þau í einangrun frá henni, né raunar dýrka þau sem staðgengil hennar. Þvert á móti er í þeim falin veruleiki altarisins sakramentis staðfest á ápreifanlegan og lifandi hátt.

Ef Drottinn hefur endurtekið veitt kirkju sinni eukarístísk kraftaverk í gegnum tvö þúsund ára sögu hennar, er það vegna þess að Heilagi eukarístían er mesta gjöfin sem hann hefur falið kirkju sinni þar til hann kemur aftur.

Eukarístían er hjarta og miðja kirkjunnar.

Joachim Pache,
Maríubænuhópur í Krefeld, Krefeld

Bæn til dýrmæta blóðsins

Í nafni dýrmæta Blóðsins kem ég til þín, ó Jesú,
til að biðja þig, hvetja þig og ákalla þig.
Þó svo að þú virðist hafna bónbeiðnum mínum
mun ég ekki yfirgefa blóðvotta fætur þína fyrr
en þú hefur hlustað á mig.

Of mikil náð, of mikill miskunnsemi hefur
þegar flætt til mín úr sárum þínum til þess að
ég treysti ekki, til síðustu stundar, á
áhrifamátt

heilags dýrmæts Blóðs þíns. Þess vegna, heilagi Guð
Jesú Kristur, fyrir sjö blóðtökur þínar, fyrir hvern dropa af
því heilagasta verði sem greitt var fyrir frelsun mína, og
í gegnum tár hennar óskeikullar móður, bið
ég og ákalla þig að hlusta á bæn mína.

Heilu Maríu, uppspretta hins dýrmæta Blóðs, ég bið
þig innilega, láttu ekki þessa tækifæri líða hjá án þess
að dýrka Blóðið
sem hefur haldið þér ósnortinni. **Amen.**

Við biðjum þig, almáttugi heilagi þrenningarguð,
† Faðir, Sonur og Heilagur Andi, komið til hjálpar þjónum yðar, sem
þér hafið leyst með dýrmætu
Blóð.

'Sine sanguinis effusione non fit remissio.'

Án blóðúthellingar er engin
" (Hebr. 9:22).

Forspjall

Þrjátíu ára þögn liggur milli atburðanna sjálfra og þessarar frásagnar. Um "vottorðið" og ljósmyndaskýrsluna í þessu verki mætti beita biblíuversí, aðlagð samtímans sögu: "Það sem við vitum, það tölum við; og það sem við höfum séð, því berum við vitni; en þið þykist ekki viðurkenna vitnisburð okkar" (Jóhannesarguðspjallið 3:11).

Reynsla höfundarins var svipuð reynslu sálmaskáldsins: 'Svo lengi sem

Ég þagði (var neyddur til að þegja), jafnvel bein mín visnuðu. Þá sagði ég við sjálfan mig: 'Nú mun ég játa það.' Og þú hefur tekið burt sekt mína' (sbr. Sálm 31:3–5).

Nú þegar ákveðin hindrun hefur fallið, á boðskapur þessa dularfulla náðar að fara óhindrað og, í samræmi við eðli sitt, að styrkja altaristronu trú og traust til Heilagrar Maríu meyjar og milligöngu hennar um náð í hjörtum lesenda.

Þar sem ættingjar umrædds karismatíksks einstaklings eru enn á lífi, eru viðeigandi nöfn og staðir gefin einungis sem monogram, þó að höfundur hafi skráð þau í heild. í heild.

Með undantekningu ljósmyndaskýrslu í 'Neue Illustrierte', Köln, 20. ágúst 1952 – bindi 7, nr. 34, bls. I–9, nokkurra greina eftir Bróður J. W., stutt athugasemd í 'Vox fidei', febrúar 1982, og svipað tilvísun í bók Franz Weiss, *Gottes Blut* (Christiana-Verlag, 1975), bls. 73–82, hefur ekkert verið birt um þennan trúarlega atburð. Vonast er til að þessi litla bók muni einhvern daginn verða til þess að gefa út ítarlega viðbótarrit. Regensburg, á hátíðinni um fund krossins, 1982 Höfundur

Heill þér, Heilaga Dýrmæta Blóð, komdu og
hjálpaðu okkur og fátæku sálunum!

Innihaldsyfirlit

I. Eru karismatísku náðaverkin Heilags Anda enn virk í dag?	6
II. Fórnblood í biblíulegum guðsdýrkun	7
1. Í gamla sáttmálanum: frá Ábel til útkomu úr Egyptalandi	7
2. Sáttmálabloodfórnið við Sínai	8
3. Guðspjónustulög sem stýra bloodfórnum í Musterinu	8
4. Fórnbloodið í hinum nýja sáttmála.	8
III. Stutt ævisaga AEW, sem er geðveikt gjöfugur	11
IV. Skýrsla um uppruna 'Blóðmerkisins' með ekta ljósmyndadokumentum.	
16	
1. Lokauppgjör	16
2. Á leiðinni að birtingarstaðnum	16
3. Móttaka í skóginum handan við kirkjugarðinn	19
4. Kurteisi er óvinur þinn	20
5. Næturárás á Wfk-bygginguna	21
6. Byrjun karismatíska viðburðarins	22
7. Í sýn krossfestisins	23
8. Í augsýn blæðandi fóta Krists	24
9. Koss á fætur frelsarans á krossi	25
10. Kynning á línklaðinu til kossunar fyrir Heilagri Maríu	26
11. Augnaráð til baka til tilbeiðendanna í húsinu	27
12. Stóra stund krossfestuástarinnar	28/29
13. Reiði helvítis; skot rífa sig í gegnum raðir tilbeiðendanna	30
14. Við fyrstu sýn á merkið á himnum	31/32
15. Áhrif á söfnuð tilbeiðenda	33
16. Í dýrðlegu sýn táknsins á himnum	34
17. Í kyrrlátri íhugun	35
18. 'Lífsbrauð' úr hendi engils til vinar AEW	36
19. AEW fær jafnvel brauð himinsins úr höndum engla	37
20. Himneski merkimiðinn beran fyrir augum	38
21. Bíður eftir brottför drottningar himinsins	39
22. Í dýrðlegu sýn Guðsmóðurinnar	40
23. Hátíðleg skilaboð frá himni	41
24. Endanleg afritun himneska boðskapsins og kveðja	42
25. Vitni sem ljúga ekki	44
26. Hús fjölskyldunnar séð frá götunni	45
27. Stutt yfirlit yfir síðustu ár lífs AEW	46
V. Lýsing á viddum blóðtáknsins og hluta þess	48
VI. Tilraun til stærðfræðilegrar og rúmfræðilegrar greiningar á blóðmerkinu	
1. hringur um allt blóðmerkið með tveimur innskrifuðum jafnhliða þríhyrningum og skurðpunkti við Host-táknið.	49
2. "Gullhlutfallið"	49
3. Fjórhyrningur í laginu eins og altarisbrauð, skurðinn með krossi	50
VII. Blóðmerki R. og kirkjuvaldsrétturinn	51
VIII. Litaníur og bænir til heiðurs dýrmæta blóði	53
IX. Hátíðarmessa til heiðurs dýrmæta blóði	56

1. Nálægt mynd af blóðblettinum með smáatriðum af rúmfræðilegum mynstrum	59
2. Tvær stílhreinar kaleformgerðir, útfærðar með rúmfræðilegum aðferðum	60
3. Gólfriss fyrir helgan stað	61
4. Kálíus	62
5. Sakramentskál	63
6. Myndir eftir AEW	64

Almáttug Heilög Þrenning,

Þú hefur sett einkason þinn sem frelsara heimsins og vilt sættast við okkur fyrir blóð hans; biðjum við þig því að láta okkur heiðra verð frelsunar okkar og, vernduð af krafti hans fyrir illu þessarar jarðnesku tilveru, njótum við ávexti hennar að eilífu á himni: fyrir hann, konungur og frelsari vor, heilagur Guð Jesú Kristur, Drottinn vor.

Amen.

I. Eru karismatísku náðaverk Heilags Anda enn virk í dag?

"Kristni hefur kólnað hér" – með þessari athugasemd kvaddi afrískur prestur eftir þrjú og hálft ár tímabundinnar þjónustu í protestantískri söfnuð í Bæjaralandi (MZ nr. 73; 27.–28. febrúar 1982). Svarti presturinn hefur þannig meðvitað tekið upp orðalag úr daglegri bæn fyrir hátíð stigmata heilags Frans (Gamli messubókin, 17. september): 'Frigescente mundo... Þegar heimurinn fór að kólna, endurnýjaðir þú, Drottinn, stigmöt píslarsögu þinnar á líkama heilags Frans, til að endurkveikja hjörtu vor á ný með kærleika til þín."

Maður gæti spurt sig hvort Heilagur Andi, sem Kristur lofaði kirkju sinni til styrks og huggunar (Lúk. 24:49; Jóhannesarguðspjallið 4:25–26) gæti ekki einnig, á okkar tíma, framkallað ytri, sýnileg 'tákn og stigmöt', þar sem guðleysi hefur geisað, kærleikur hefur kólnað hjá mörgum og þessi 'síðustu daga' hafa greinilega runnið upp, um þau 'segir Andinn skýrt að margir muni falla frá' (Matt 24:12; 1 Tím 4:1). Ennfremur, þegar Kristur fullvissar okkur um að Heilagur Andi, verndari Guðs fyrir kirkju sína, "mun sannfæra heiminn um synd og réttlæti og dóm" (Jóh 16:7–8), getur það aðeins verið skiljanlegt sem að í gegnum allt björgunaröldina, ekki einungis á svonefndri postúllustíð, heldur muni starfa í gegnum einstök náðargjörðir sínar, í gegnum gjafir sínar—sjálfbirta táknin og undur—sem með þeim er heiminum, veraldlegum mönnum og ekki síst veraldvæddu kristnidóminum, ásamt kennurum og hirðum hans, ætlað að verða styrktur í hinni sönnu trú á Krist og lausnaverki hans, eða snúinn aftur til hennar. Gjafir náðarinnar, sem eru karismatískar, eru ókeypis gjafir Heilags Anda, óháðar mannlegum verðleikum. Þær eru tákn og viðvaranir frá himni til mannkyns með veika trú, sem kalla á þá að snúa aftur til Krists og fagnaðarerindis hans. Þegar hann kvaddi, lofaði Jesús lærisveinum sínum – og í gegnum þá allri framtíðar kirkju sinni: "Þessi merki munu fylgja þeim sem trúa: í mínu nafni munu þeir reka út illvætti og tala ný tungumál. Þeir munu taka upp orma, og ef þeir drekka banvænt eitthvað, mun það ekki skaða þá. Þeir munu leggja hendur á sjúka, og þeir munu batna" (Mk 16:17–18). Til að staðfesta þetta loforð heldur textinn áfram: 'Þeir fóru út og prédikuðu alls staðar. Og Drottinn vann með þeim og staðfesti orðið með tákna og undra" (Mk 10:20).

II. Fórnbloodið í biblíulegu guðþjónustu í

1. Í Gamla sáttmálanum, frá Ábel til útkomu úr Egyptalandi

Fyrsta biblíulega frásögnin af guðsdýrkun með fórnunum segir okkur: "Kain varð að fórn af ávöxtum jarðar sinnar. En Ábel varð að fórn af frumgetnum kindum sínum. Og Drottinn litði með velþóknun til Ábels og fórnar hans" (1. Mósebók 4:4). Lambinu var brennt á altari og safnað fórnbloodi var hellt út um allt

altarið. – Stuttu síðar heyrum við af bræðrumorði Kains: "Hann reis upp á móti bróður sínum Abeli og drap hann" (1. Mósebók 4:8). Drottinn sagði við Kain: "Hvað hefur þú gert? "Rödd blóðs bróður þíns hrópar til mín úr jörðinni" (1. Mósebók 4:10). Þannig er blóð Abels óbeint lýst sem fórnbloodi sem hrópar til himins, ekki sem rödd tilbeiðslu og þakkargjörðar, heldur sem kall um hefnd og refsingu (sbr.

Opinberunarbókin 6:9–10). Þetta er einmitt hvernig postuli túlkar það þegar hann ber saman messíasblóð Frelsarans og blóð hins drepna Ábels: "Við höfum komið til Jesú, milliliðsins hins nýja sáttmála, til að verða údað með blóði sem talar betra orð en það Ábels" (Hebr 12:24). Þannig er ekki aðeins fórnarhællinn hans, heldur einnig Kain sjálfur, fyrirmynd, forsmekkur sem spádómlega bendir til dauða og fórnar saklausa Jesú og fórnbloods hans. Mikilvægi og áhrif fórnbloodsins eru sýnd sérstaklega áhrifaríkt með páskahælsfórinni í Útganganum úr Egyptalandi: 'Takið hvert fjölskyldu yðar óaðfinnanlegt lamb ... Allur söfnuður Ísraelsmanna skal slátra því við skammdegi. Þeir skulu taka nokkuð af blóðinu og bera það á báða dyrastafna og þröskuld húsa sinna ... Blóðið á húsunum þar sem þið dveljið skal vera yður til verndarmerkis. 'Þegar ég sé blóðið,' segir Drottinn, 'mun ég ganga framhjá ykkur. Svo mun plágan sem ber dauða ekki snerta ykkur þegar ég slá land Egyptalands. Enginn má ganga út um dyr húss síns fyrr en morguninn kemur. Drottinn mun ganga um landið til að slá Egyptaland. Þegar hann sér blóðið á þröskuldinum og á dyrastöfunum, mun hann fara framhjá þeirri hurð og leyfa engli dauðans ekki að ganga inn um hús yðar til að slá yður" (2. Mósebók 2:4–7, 13, 22–23).

Þannig varð fórnblood hins táknræna páskalambes að "verndarmerki" fyrir þjóð Guðs í gamla testamentinu. Því meira á það að gilda um blóð hins sanna páskalambes og Guðs lambes í hinni messíaslegu aldri frelsunar, að það verði, í gegnum trúfasta dýrkun, áhrifaríkt, yfirnáttúrulegt "verndarmerki"

fyrir hinn trúfasta kristna söfnuð í prautargöngu síns tíma. – Eins og kirkjan syngur í árlegri páskahátíð sinni: 'Þetta eru páskahátíðirnar, þegar hinn sanni páskalamb er slátraður, og blóð hans vígslær dyrastafi (hjörtu) hinna trúu. – Cuius san-quine postes fidelium consecrantur' (Exultet).

2. Blóðfórn sáttmálans við n-Sinaj

Þá skipaði Móse ungu mönnum Ísraelsbúa að færa brennifórnir og slátra dýrum sem friðfórnir Drottni. Móse tók helming blóðsins og hellti því í lögur. Hann úðaði hinum helmingi blóðsins á altarið. Síðan tók hann Samkomulagsbókina og las hana upp fyrir lýðinn. Þeir svöruðu: "Við erum reiðubúnir að hlýða öllu því sem Drottinn hefur talað." Þá tók Móse blóðið, úðaði því á lýðinn og sagði: 'Sjá blóð sáttmálans sem Drottinn hefur gert við ykkur á grundvelli þessara ákvæða' (2. Mósebók 24:5–8). Kristur tók bókstaflega orðalagið 'blóð sáttmálans' þegar hann stofnaði Nýja sáttmálann 'í sínum blóði' (Markúsarguðspjallið 14:24). Með hliðstæðu við hinn forna sáttmála er trúarmaður Nýja testamentisins – kristinn maður – einnig dularfullt úðaður með blóði sáttmálans, blóði Guðs lambs, í skírn og hinum öðrum sakramentum. Rétt eins og fyrsti páfi, Pétur, fullvissar okkur um í fyrsta "postullega bréfi" sínu: "Þið voruð ekki leyst keypt með silfri né gulli, heldur með dýrmætu blóði Krists, eins og af lambi án vankanta og blettaleysu" (1. Pét 1:18–19).

3. Guðþjónustulög um blóðfórnir í Musterinu

Við finnum ítarlegar reglur um þetta í Levítusbók, köflum 1–7. Þar segir: "Fórnarhrúturinn skal slátraður fyrir Drottni. En synir Arons, prestarnir, skulu færa blóðið og strá því umhverfis altarið. Presturinn skal þá láta brenna allt (fórnarholdið) á altarinum, svo að það verði brennifórn, eldfórn, ljúffengur ilmur Drottni. Blóðið skal borið að altarinum til að hellt verði á það. "Þegar fórnargjöf er dúfa, skal blóðið kyrkt út við hlið altarisins" (3Mósebók 1:5, 9, 15). Blóðið er því ómissandi hluti fórnarinnar; það litar og helgar altarsteinninn og gerir hann þannig að sönnu fórnaraltari. Guðspjónustufyrirmælin um syndarfórnir eru mjög lifandi og dramatísk: "Sá sem er smurður presturinn skal taka nokkuð af blóði dýrsins og færa það inn í Tjaldfundarhúsið. Presturinn skal dýfa fingri sínum í blóðið og úða því sjö sinnum fyrir Drottni á fyrirhangði fyrir Heilaga staðinn. Eftir það skal presturinn bera nokkuð af blóðinu á hornin (hornin) á reykelsisaltari Drottins. Allt afgangandi blóð dýrsins skal hann hella út við fót altarisins fyrir brennifórn" (3. Mósebók 1:1–7). 4. Blóð fórnarinnar í nýja sáttmálanum Um allt Nýja testamentið er dýrmætt blóð Krists nefnt 40 sinnum. Jesús sjálfur talar sjö sinnum um lausnargjaldsblóðið sitt. Í loforðsprédikuninni um altarisgáfuna heyrum við: "Sannarlega, sannarlega segi ég ykkur: Ef þið ekki etið hold Mannsonarins og drekkið blóðið hans, munið þið ekki hafa líf í ykkur. Sá sem sem ét hold mitt og drekk blóð mitt, hefur eilíft líf, og ég

"Ég mun reisa hann upp á síðasta degi. Því hold mitt er sönn fæðu og blóð mitt sönn drykkur. Sá sem étur hold mitt og dregkur blóð mitt býr í mér og ég í honum" (Jóhannesarguðspjallið 6:53–56). Við stofnun eukarístíska dularinnar lesum við

: 'Þá tók Jesús bikarinn, þakkaði og rétti þeim og sagði: "Drekkið allir af honum; því þetta er blóð mitt hins nýja sáttmála, sem er helld út fyrir marga til fyrirgefningar synda'" (Matt 26:27–28). Í Markúsarguðspjalli 14:24 stendur: "Þetta er blóð mitt hins (Nýja) sáttmála, sem er úthellt fyrir marga." Og í Lúkasi 22:20 lesum við: 'Þessi bikar er hið Nýja sáttmál í mínu blóði, sem er úthellt fyrir ykkur.' Af munni andstæðinga Krists heyrum við nefna blóð Drottins fjórum sinnum. Júdas nær í hengifánuna og hrópar: 'Ég hef syndgað; ég hef svikið saklaust blóð' (Matteus 27:4)! Pílatus reynir að þvo hendur sínar af blóðbaðinu með orðunum: 'Ég er saklaus blóðs þessa réttláta manns. Sjáið um það sjálfir' (Matteus 27:24).

Á dómsfundi sínum, æðsti presturinn

ákærir postula: "Þið eruð að reyna að leggja blóð þessa manns á oss" (Post 5:28). En í raun var það æðsti presturinn sjálfur sem gerði þetta þegar hann hrópaði til Pílatusar: "Blóð hans sé yfir oss og börnum vorum" (Matt 27:25) Postuli Páll talar 18 sinnum í bréfum sínum, þar á meðal í Bréfinu til Hebríumanna, um lausnargjaldsblóð Krists. Hér eru aðeins nokkrar tilvitnanir teknar. "Guð (Faðirinn) hefur framvísað þessum Jesú sem sættingundargjöf með blóði sínu, til fyrirgefningar synda, sem er áhrifarík fyrir trú" (Rómverjabréfið 3:25).

- "Í honum höfum við lausn fyrir blóð hans, fyrirgefningu synda" (Ef 1:7). - "Hann gerði frið með blóði sínu á krossi" (Kól 1:20). - "Blóð Krists, sem með eilífum anda bauð sig sjálfan blóðlausan til Guðs, mun hreinsa samvisku okkar frá dauðum verkum" (Hebr 9:14). - Úr bréfum postula

Jóhannes: "Blóð Jesú, sonar hans (Föðurins), hreinsar okkur frá öllum synd" (1. Jóhannesarbréf 1:7). - "Jesús, sonur Guðs – hann er sá sem kom með vatni og blóði" (skírnavatni og blóði frelsarans; 1.

Jóhannesarbréf 5:6). - Í guðspjalli sínu gefur okkur Ástkæri lærisveinninn, sem var eini postullinn sem stóð beint við krossinn, hið sanna vitni um fórnarblóð hins

Drottins: 'Einn hermannanna gjörði sverð í síðu hans, og þegar í stað rann út blóð og vatn' (Jóhannesarguðspjallið 19:34). - Annað vitni frá þessum fagnaðarerindi grípur okkur. Hann dregur saman fyrstu viðureign sína við Jesú með þessum orðum: "Næsta dag stóð Jóhannes (dýfingarinn) þar aftur með tveimur lærisveinum sínum. Þegar hann sá Jesú ganga framhjá, hrópaði hann: "Sjá, Guðs lamb!" Um leið og

þegar hinir tveir lærisveinarnir (annar þeirra var sjálfur guðspjallamaðurinn) heyrðu hann segja þetta, fylgdu þeir Jesú" (Jóhannesarguðspjallið 1:35–36).

Í Opinberunarbókinni lýsir Jóhannes fyrir okkur sinni karismatísku sýn á Krist: 'Ég sá Lambinn standa, eins og hann hefði verið slátraður, í miðju hásetisins og hinna fjögurra lifandi veru og í miðju eldri manna. Og hinir heilögu sungu nýtt söng: "Þú ert verðugur að taka bókina og opna möhli hennar; því þú varst slátraður og með blóði þínu keyptir þú fyrir Guð menn af hverju kyni" (Opinberunarbókin 5:6, 9).

Það er ljóst að í hinum slátraða lambi sá Jóhannes Krist sem slátraða lamb Guðs, sem blæðir til dauða á krossi.

Þannig mótaði sjón hins slátraða, blæðandi guðdómleg-mannlega fórnarlambs lambs allar trú Jóns, alla minningu hans, alla þakklæti hans, löngun og kærleika frá upphafi til enda, og réttilega hlaut hann nafn "elskaða lærisveinsins", þess lærisveins "sem Jesús elskaði, sem hallaði sér að brjósti hans við kvöldverðinn" (Jóhannesarguðspjallið 13:23; 21:20). –

Jóhannes hefur ætíð átt og mun áfram eiga fylgjendur í sínum líki, einnig hvað varðar hina karismatísku sýn hans á blóð Krists, þar til hinn mikli endurkoma Drottins, sem hann þráir með hrópi: 'Veni, Domine Jesu.' Koma, Drottinn Jesús (Opinberunarbókin 22:20). – Það ber að taka fram að Jóhannes, meira en sextíu árum eftir blóðuga fórn Lambsins Krists á Golgata, hafði hina karismatísku sýn á hinn slátraða Lamb Guðs og, í áratugi, hafði hann sjálfur Lamb Guðs fórnfært á altarið í hans guðspjónustu. Getur hinn almáttugi Sonur Guðs, fyrir hvern "þúsund ár eru eins og einn dagur" (2 Pétur 3:8), þrátt fyrir himneska umbreytingu hans, geti hann ekki gert það á okkar dögum líka? 'Með Guði er ekkert ómögulegt' (Lúk. 1:37).

III. Stutt ævisaga um hina gjafameðvitaða AEW

Á páskadag 1952 fékk ég fregnir af undarlegum trúarlegum atburðum í vesturlandamærum þýsku ríkjanna, innan Wfk-fjölskyldunnar, í litla bænum R. í Rín-Palatíni. Eftir bréfaskipti fékk ég þann 7. maí 1952 skriflegt svar frá viðkomandi aðila

Fröken AEW, þar sem hún lýsti mikilli gleði sinni yfir því að loksins hefði fyrsta vinalega orð frá presti borist henni. Hún bætti við beiðni um að ég hefði nokkra áhuga á henni, þar sem andlegir þjáningar hennar vegu mun þyngra en líkamlegir sársaukar. Ég fór því nokkru síðar til R. til að kanna ástandið sjálfur.

Ég heilsaði föður hennar, manni af meðalhæð á fimmtugsaldri, verkstjóra í skóaverksmiðju í P.

Hann vann ópreytandi frá morgni til kvölds til að sjá fyrir fimm dætrum og einum syni. Hljóðlát, feimnin eðli hans, sem þrátt fyrir allar augljósar áhyggjur hans tókst þó að sýna vingjarnlegt bros, hafði hlédræga róandi áhrif. En hann þurfti einnig að þola óvild samlanda sinna, sem hann hafði aldrei gefið neitt tilefni til ágreinings á lífsleiðinni. Einu og einu vegna hinna óvenjulegu fyrirbæra sem umkringdu dóttur hans var hann, að hvatningu þeirra sem minnst hefði maður búist við, rekinn úr verksmiðjunni í júní 1952 sem eini starfsmaðurinn sem var sagt upp. Fjölskylda Wfk var komin í niðurlægjandi fátækt. Þegar faðirinn kom heim eftir að hann var rekinn, fór hann í svefnherbergið sitt, faldi innri sársauka sinn, hné við rúmbrúnina og bað rósakransinn. - Móðir þeirra, sem var stórvaxin og grön, bar á beyglaða andliti sínu merki djúprar, sorgbitinnar þjáningar. Hún var fyrst til að rísa við dögun og síðust til að leggja sig seint um kvöldið, ópreytandi virk og helguð stóru fjölskyldu sinni. Stærsta sorg hennar var sú að hún og fjölskylda hennar – sem sóknarpresturinn hafði einungis síðasta sumar gefið út skriflega vottorð um að væru meðal bestu í öllu þorpinu – hefðu verið sviptir kirkjunnar samfélagi frá prédikunarstólnum án nokkurs hlutlægs rökstuðnings og voru í reynd bannaðir að sækja kirkjustafi. Ég horfði á hana

þegjandi á meðan klukkurnar hringdu snemma morguns og hún horfði út um gluggann í átt að kirkjuturninum með tárbot augu. Vegna stóru barnahóps síns var hún ekki spörð hinum viðbjóðslegustu opinberu móðgunum og háðslegum samanburðum. Hún rak lítið þrjónaverkstæði með eldri dætrum sínum. Vissulega gerðu formlegar viðskiptapvinganir, sem illviljaðir andstæðingar þeirra stóðu fyrir, þennan hóflega framfærslugrein nánast ómögulega. Það var sagt að Wfk-fjölskyldurnar hefðu orðið geðveikar og hysterískar, eins og allir þeir sem stóðu með þeim og biðu kvöldrósakransinn með þeim. Hins vegar hafði málið óvænt náð því sem sóknarpresturinn hafði ekki komið að í sínum 25 árum í þjónustu þar, nefnilega að sóknarbörnin stóðu sameinuð að baki honum. En hversu lítið sóknin í raun stóð að baki hirðinum sínum – og jafnvel forystufólk Kolping-félagsins – sýnir tilvitnun úr hringbréfi frá 26. maí 1952: 'Kolping-fjölskyldan er í kreppu sem ógni tilvist hennar. Ef hún biður meðlimi sína persónulega og skriflega, og flestir svara ekki einu sinni þessari beiðni, þá er eitthvað rotið í ríki Danmerkur. Þetta gildi ekki aðeins 11. maí, heldur einnig á síðasta leikhúsviðburði. Ef aðeins 10–20 menn mæta á skyldubundinn fund, þá er eitthvað að. En ef nú

sama hópurinn af félagsmönnum bregst við af svo samstilltum hætti að þeir elta um kristna stúlku og ættingja hennar eins og þau væru frjáls bráð – við munum fræðast meira um þetta síðar – þá var eitthvað einnig bogið við ríki Danmerkur." Á St. Stefánsdag 1925 fæddist þriðja elsta dóttir herra og frú Wfk; hún var skírð AE. Hún sótti grunnskóla í heimabæ sínum í átta ár og, á nasistatímabilinu, lauk hún skylduári sínu í Hitler-ungmennafélaginu í Neumarkt við Breslau. Hún sótti síðan sex mánaða viðskiptanámskeið í P. og, eftir að hafa lokið því með góðum árangri, varð hún skrifstofuaðstoðarkona hjá tréskurðarverksmiðju G. K. Þaðan flutti hún fljótlega til sparisjóðs P. héraðs, R.-deildar, þar sem hún starfaði frá 1943 til 1951. Frábær meðmæli frá þáverandi forstjóra staðfesta þetta. Sem stúlka var AEW aðlaðandi ung kona, 1,70 metra á hæð, með dökkt, fremur sjaldhætt hár sem hafði fallið út vegna barnsveiki en, eins og hún hélt fram, hafði vaxið nokkuð aftur eftir pílagrímsför til Walldürn. Hún var alltaf hrein og vel til höfð, þó ekki áberandi eða með of mikið skartgrip. Fyrir utan barnsveikindi eins og mænu og kíghósta var hún frá tíu ára aldri haldin langvinnum kvillum sem aftur höfðu áhrif á nánast öll líffæri í líkama hennar. Samkvæmt móður hennar þoldi hún allar þessar veikindi með mikilli polinmæði. Árið 1945, á ferð til Freiburg im Breisgau, hlaut hún heilaskjálfta þegar farangursmunir féllu á hana. Hún lenti í lífshættulegu slysi á frii í Sviss í júlí 1951. Þegar hún var að reyna að ganga yfir götuna í Waldshut við efri Rín var hún keyrð á af fullum krafti af mótorhjól og kastað í loft upp, svo hún lá meðvitundarlaus eftir. Meðal annarra alvarlegra meiðsla hlaut hún alvarlega höfuðáfall. Þar sem ekki var hægt að flytja hana var hún lögð inn á sjúkrahúsið í Waldshut. Vegna höfuðáfallsins hóf hún að þjást af alvarlegum flogum, sem magnuðust eftir að hún var flutt aftur til heimabæjar síns. Fyrir AEW markaði þetta upphaf andlegrar hreinsunar, um sem ritningin segir: "Guð prófaði hana og fann hana verða til fyrir sig. Eins og gull í eldi prófaði hann hana og tók hana síðan sem brennifórn" (Wsh 3:6). Fyrir AEW var þetta í senn undirbúningurinn og vegurinn sem leiddi til hennar karismatíska gjafar. Í sýn sagði hin blessaða mey María henni að hún myndi gróa, nánar tiltekið 24. nóvember, sem á þeim tíma var enn hátíðardagur "Doctor mysticus", heilags Jóhanns af krossi, ásamt heilagri Terezíu frá Spáni, endurreisnarkonu karmelska reglusamfélagsins. Læknunin átti sér þá stað skyndilega og að fullu. Frá þeim tíma fékk hún aldrei aftur flog. Allir læknar, þar á meðal sérfræðingar, höfðu lýst sjúkdómnum sem ólæknandi og spáðuð henni yfirvofandi dauða. Dagar hennar voru rofnaðir

Eftir líkamlega lækningu sína gekk hún í gegnum þjáningu af algerlega öðrum toga, sendan frá himni. Þetta var dularfull enduruppfærsla á píslarvætti Krists, þyrnaskorðun og einnig innri stimplun, ósýnileg ytra, á föstu og sérstaklega á Skírdag og Góðföstudag árið 1952. Seint um síðdegis þennan dag missti hún meðvitund líkt dauða, en vaknaði hress um páskana – án nokkurra náttúrulegra lyfja – og tók þátt í gleði upprisú Drottins. Þrátt fyrir ítrekaðar beiðnir ættingja hennar kom enginn fulltrúi kirkjunnar til að fylgjast með og rannsaka þessi fyrirbæri, með þeim afleiðingum að viðeigandi skýrslur, sem engu að síður voru sendar til æðri kirkjuyfirvalda, skortir alla staðreyndalega grundvöll og sönnunargildi. Ég sjálfur var ekki beinn vitni að þessum atburðum; dvöl mín hjá fjölskyldunni var of stutt og sjaldgæf til þess. Ég sá hins vegar fót sem bar fjölda langra blóðbletta sem hefðu vel getað orsakast af svipuhöggum. Né skorti á ytri, ofbeldisfullri ofsókn á þessu tímabili. Á kvöldi 8. janúar 1952, fjórir óþekktra einstaklinga, þar sem henni var harkalega slegið í höfuðið með hörðum hlut, sem olli annarri höfuðárekstri með alvarlegum, langvarandi verkjum. Hins vegar endurteknudust ekki fyrri flogin. Hennar karismatíska líf með sýnir hélt áfram frá nóvember 1951 til loka júní 1952, með tíðri birtingu Heilagrar Maríu meyjar, hins þjáða og einnig upprisna Frelsara, heilags Jósefs — sem talaði við hana á framandi (arameísku) tungumáli — og heilagrar Gemma Galgani. Frá því hún var afskorin frá kirkjunni um jól 1951 birtist engill með kaleik og altarisakramenti einnig endurtekið, dularfullt "boðandi Lífsbrauðið" henni og öllum þeim sem báðu krossfestingarbænina með henni í heimahúsi foreldra hennar, eins og Boðberi Guðs sjálfur kallaði þessa mynd andlegrar samveru. Sem loka- og niðurlagsatburður í sýnum hennar var henni sagt að Heilög Mær María og Frelsariinn myndu birtast henni 1. júlí 1952. Henni var lofað merki sem öllum yrði sýnilegt þennan dag, svo að allir gætu trúað. Það átti að eiga sér stað á skóglendi fyrir aftan kirkjugarðinn, í fullri sjónlínu almennings. Að ósk hennar lofaði Guðsmóðir að koma aftur 2. júlí, á hátíð heimsóknarinnar, til að kveðja hana og gera það heima hjá henni.

Hún fann að kveðjan yrði henni mjög sársaukafull og hún vildi ekki verða fyrir augum annarra á þeim tíma. Hin himneska móðir samþykkti þessa beiðni. Persónuleiki hennar og grundvallartrúarlegur lífsviðhorf verða hér aðeins dregin upp í stórum dráttum, eins og unnt er með tiltölulega stuttu athugunartímabili. Í hugsun og dómgreind sýndi AEW hófstillingu sem á köflum var nánast rökhyggja, jafnvel í trúarlegum málum. Þannig hafnaði hún, þar til hún sjálf fékk charismatískar upplifanir, ekki aðeins öllum nýrri birtingum heldur var hún einnig gagnrýnin á Lourdes og Fátima. Til dæmis, þegar sú nokkuð brothætta samsystir hennar A. átti

pílagrímsför til Lourdes, tók AEW fram: 'Það væri skynsamlegra ef hún færi til Allgäu og hvíldi sig þar', athugasemd sem þó varð til þess að móðir hennar réðst harkalega á hana og bannaði henni ferð til Rómar sem henni hefði annars verið heimilt að fara í. Hún var einnig fyririlitandi gagnvart eigin sýn og óskaði þess að Hin blessaða mey veitti þær yngri systur sinni, C. Í trúarmálum forðaðist hún alla öfgakennda trú og tilfinningaþrunginn ofsafenginn. Jafnvel þá var hún ekki ein af þeim sem báðu oft. Þegar hún bað var hún hins vegar algerlega upptekin af bænhefðinni. Hún hafði skýra sýn á hið sanna og nauðsynlega í kaþólskri guðhræðslu. Í samtali sagði hún mér hljóðlega: "Ég hef ætíð litið á Heilaga messu sem dýrmætustu bæn. Ef ég hefði ekki sótt hana, fannst mér allar aðrar athafnir mínar þann dag vera verðlausar." Ég get sagt þetta: Ég hef aldrei sótt Heilaga messu án þess að taka einnig við Heilagri altarisgöngu. Fyrir mér hefði það virst eins og orð Frelsarans: "Boðaðir voru ekki verðugir" (Mt 22:8). – Henni fannst erfitt að láta nokkurn mann líta inn í innra andlega og bænarlíf sitt. Þegar hún nefndi í hliðarræðu leikmannskatekétta sem hélt því fram að hugleiðsla væri einungis fyrir menntaða, brosti hún að þessu og varð síðan glöð þegar ég gaf henni bækling um hugleiðslu. Hún gat oft aðeins sofið í nokkra klukkutíma á nóttunni. Þegar henni var spurt hvernig hún eyddi löngum næturklukkustundum svaraði hún: "Ég hugsa."" Þetta er nákvæmlega sama svar og heilög Teresa gaf sem ung stúlka þegar henni var spurt hvað hún gerði á kyrrlátum stundum sínum: að hugsa um Guð og stórfengleika Hans, alveru Hans, miskunn Hans og kærleika Hans; þakka Honum og elska Hann. Hún bjó yfir skarpri vitsmunahneigð og sterkri viljastyrk, sem aðeins var hægt að sannfæra eða hnika með strangustu rökum. Á sama tíma var hún með eðlislægan kímni og lífsgleði og opinska gagnvart öllu sem var skynsamlegt og satt. Um innsýn sína í mannlegt eðli sagði hún einu sinni: "Ég lít einfaldlega í augu þeirra og á hendur þeirra, og þá veit ég hverjum ég er að eiga við."

Hún liti á náttúruna með áhuga og ánægju sem Guðs stóru myndabók. Eitt kvöld, á meðan ég var að spjalla við hana í eldhúsinu, hrópaði hún skyndilega af hreinni gleði: "Sjáðu, lítil mús! Hversu yndisleg! Ég gæti ekki sært hana. Ég gæti framkvæmt skurðaðgerð á manni, en ég gæti aldrei valdið litlu dýri skaða." Einu sinni dró móðir hennar saman skoðun sína á AEW svona: "AE hafði frá unga aldri búið yfir tveimur eiginleikum: an óhagganlegan þolinmæði í þjáningum, þar sem hún sagði aldrei orð fyrr en hún mátti ekki lengur þola það – og hún hafði þjáðst frá tíu ára aldri – ásamt gifurlegri, samúðarfullri ást til annarra manna, sem knýr hana til að hjálpa hvar sem hún getur." Ég sá hins vegar að stúlkan var oft misskild, einkum hvað varðar þessa síðari eiginleika, og stundum var erfitt að skilja hana sjálfa. Móðir hennar benti mér á að jafnvel sú tengsl

Samband AE við ungan mann sem hún hafði verið trúlofuð um nokkurt skeið (án vitundar fjölskyldu sinnar) var fremur spurning um ótakmarkaða samúð hennar, því hann var veiklulegur og hún vildi hjálpa honum. AE var unglingur sem leitaði skilnings, á marga vegu enn ekki fullþroskuð á þeim tíma, árin 1952–53. Sterkt reiðiskennandi eðli hennar hélt áfram að valda henni vandræðum um langan tíma. Hneið til hobbothyggju, of mikillar samúðar og sjálfstraust sem stundum hunsaði mörk varkárni gæti enn valdið henni alvarlegum þrófum. Né hafði hún barist nægilega af festu gegn ákveðnum vana—sem líklega höfðu myndast á löngu veikindatímabili hennar—staðreynd sem jafnframt skapaði henni ekki litlar erfiðleika. Hún hefði þurft, einmitt á þeim tíma, traustan hönd til að leiðbeina sér af skilningsríku góðvild en jafnframt af óbilandi staðfestu. En þetta var einmitt hindrað af þeirri sérkennilegu afstöðu sem yfirvöldin hér um ræðir tóku. Varðandi afstöðu hennar til kirkjunnar var hún henni trúföst þrátt fyrir bitru reynsluna. Vissulega kann hún ekki alltaf að hafa fundið rétta mælikvarða íhaldssemi í hinum harða baráttunni fyrir sannleikansrannsókni og skýrslugerð um hina karísmísku atburði sem um hana gengu. Hún bar djúpa virðingu fyrir prestastéttinni sem slíkri og var fyllt gleðilegri dýrkun fyrir Heilaga föðurinn, þáverandi Páv Páll XII. Hún taldi því vígslubannið, sem lagt var á hana og fjölskyldu hennar án nokkurs grundvallar, vera mesta andlega kvalir hennar. Um miðjan júní 1952 skrifaði hún aftur biskupi sínum í Sp., og bað um leyfi til að útskýra allt í persónulegum fundi. Hún lýsti þeirri von að, þegar hann kæmi að raunverulegum aðstæðum, myndi hans heilagleiki vissulega afnema þá refsingu sem lögð hafði verið á hana. Hún fékk hins vegar enga svör. Það er hugsanlegt að bréfið, þótt það væri persónulega heitið til biskupsins, hafi ekki borist honum. Þar sem mér hafði verið bannað með ákvörðun kirkjuyfirvalda frá byrjun ágúst 1952 að taka frekari þátt í AEW-málinu, gat ég frá þeim tíma ekki lengur beitt neinu ráðgjafar- eða prestlegu áhrifi, og ég hef einnig þagað opinberlega í heila kynslóð. Hins vegar, þar sem það er ekki lengur bannað með páfádóm (AA.S.

58; 1966) það er ekki lengur bannað að birta skýrslur um birtingarmyndir og kraftaverk án kirkjulegrar imprimatur, taldi ég það samviskubundið hlutverk mitt að bera vitni um eukarístísku atburðina sem ég hafði upplifað og fylgst náið með áður en ég dó (ég er nú á 78.

) – það virðist sem allt málið sem snýr að AEW sé undirbyggt dularfullu áætlun Guðs, sem einhvern veginn á að endurspegla aðstæður kirkjunnar á þessum tíma; en innri tengsl hennar og sérkennileika munu aðeins verða sannarlega skiljanleg þegar allt innra og ytra flókið hefur runnið sitt skeið. Guð veiti að þessi stund sé ekki of fjarlæg.

IV. Skýrsla um uppruna blóðmerkisins " " með ekta ljósmyndadokumentum

I. Lokabúningur. Fyrir hið kraftaverkalega tákni sem boðið var upp á 1. júlí 1952, þurfti AEW að útbúa lítið, gróft línklæði sem mældi 40 × 40 cm, í samræmi við fyrirmæli frá engli. Þar sem fróken AEW hafði þegar kynnst mér í bréfaskiptum og persónulega, spurði hún Drottningu okkar í sýn 31. maí og aftur 13. júní 1952 hvort þessi prestur ætti að vera viðstaddur þegar merkið var gefið. Hún fékk eftirfarandi svar: "Mér yrði ánægjulegt ef hann væri viðstaddur." Ég ákvað því að ferðast til R. 1. júlí 1952, ekki síst þar sem mér bauðst far með nokkrum kunningjum. Ég vissi hins vegar sjálf ekkert um klútið fram að þeim tíma og enn síður um hvað mikilvægi þess gæti verið. Það var ekki fyrr en um hádegi 1. júlí að AEW treysti mér fyrir því að hún þyrfti að gefa mér lítinn klút; Frúin hafði boðið henni að gera það. Hún rétti mér það síðan og bað mig að skoða það vandlega til að ganga úr skugga um að ekkert væri á því. Það var í laginu eins og altarisklæði, slíkt sem prestur notar í Heilagri messu til að leggja staðsetja kaleikinn á það. Ég átti að taka litla klútinn með mér á stund birtingarinnar og ekki afhenda henni hann fyrr en hún bað um hann meðan á birtingu stóð. Hins vegar átti ég, strax fyrir birtinguna, að sýna hann öllum viðstaddra og láta ganga um hann svo allir gætu séð fyrir sér sjálfir að það væri engum hætti mótað né merkt.

AEW eyddi deginum 1. júlí 1952 í kyrrlátri undirbúningi fyrir hina stóru stund. Hún þjáðist einnig af hörðum freistingu frá hinum illa óvini, sem reyndi að hvetja hana til hikandi viðhorfs og örvæntingar.

Þessi barátta harðnaði eftir því sem stund opinberunarinnar nálgast. Ég reyndi að hugga hana með því að vísa til Jesú á Ollufjalli, sem hafði þjáðst mun meira.

2. Á leiðinni að birtingarstaðnum

Um klukkan átta síðdegis lögðu vinir og kunningjar fjölskyldu Wfk af stað í litlum hópum, til þess að vekja ekki athygli, að kirkjugarðinum á

jaðri þorpsins og þaðan að skógarlundi sem Drottningin hafði tilgreint sem vettvang atburðarins, um hálfan kílómetra fyrir aftan

Gottesacker. Með þeim komu aðalritstjórinn, W. Sch., og ljósmyndari hans, E. H., sem komu með mér. Þeir voru móttaldir með lyftum hnefum (mynd) og þeim hót að feður þeirra

ef þeir þorðu að taka ljósmyndir. Klukkan 20:30 kom AEW einnig, í fylgd móður sinnar (faðir hennar dvaldi heima sem umsjónarmaður), systkina sinna og bróður síns. Ég gekk til liðs við þau. Varla höfðum við lokað að okkur útidyrnum þegar öskur og háðung heyrðust. Þrátt fyrir það héldum við áfram veginn þar til við komum að útgangi kirkjugarðsins sem liggur að skóginum. Þar lokaði hringrás karla veginn fyrir okkur,

vöktuðu þeir harkalega upp á að við færum ekki út úr kirkjugarðinum og héldum áfram för okkar.

Guðlastið og móðgarnir sem þeir öskruðu á okkur eru of viðbjóðslegir til að endurtaka. Sumir gengu jafnvel svo langt að ráðast líkamlega á mig. Ég spurði þá hver hefði gefið þeim rétt til að hindra friðsamar manneskjur í aðgangi að almenningsgötu og það um að sjá lögregluumboð þeirra. Svarið var æsandi uppnám með hrópum: "Við erum frá Kolpingfélaginu. "Þú guðlastari, þú falski hundur" og önnur slík lýsandi orð voru beind að mér. Þegar ég það enn og aftur um að þeir rýmdu brautina fyrir mér var mér aftur veitt líkamleg árás og ýtt til baka. Eftir þriðju, jafn árangurslausu beiðni, undirstrikaði ég að ég vildi tala við lögregluna sem var á staðnum. Eftir ítrekaðar tilraunir tókst mér þó að brjótast í gegnum fylkingu Kolping-félagsins. Með stöðugum hótunum um hnefahögg og stafsárásir náði ég loks til lögreglustjórans. Hann reyndi þá, með algerlega ófullnægjandi lið – lögregluþjóni og skógarverði – að stilla til friðar hinn brjálaða mannfjölda sem taldi hundruð manna. Það voru aðallega ungir menn sem áreittuðu 40–50 friðsæla tilbiðjendur sem höfðu safnast saman á sýningarsvæðinu á ofsafengnum og lýsandi hætti. Ég sýndi lögreglumanninum skilríki mín og fangabúða-passann minn og það hann um að að kirkjugarðinum, þar sem við vildum fara þangað til að biðja nokkrar einkasbænir. Lögreglumaðurinn, sem var í borgarlegum fötum, útskýrði mér þá að Skógræktarstjórnin hefði bannað öll samkomur eða viðburði hér í skógi. (Þetta var allt áhrif andstæðinga okkar náðu til.) Ég fullvissaði hann um að við ætluðum hvorki að halda samkomu né flytja ræðu né skipuleggja viðburð, heldur einfaldlega að biðja. Ég endurtók beiðni mína um að þeir rýktu brautina fyrir okkur, þar sem um opinbert stíg var að ræða sem öllum borgurum var aðgengilegur. Embættismaðurinn gekk síðan aftur með mér að kirkjugarðinum. Þar hafði mannfjöldinn orðið enn þrjóskaðri og brast út í ofsafenginn öfgafund þegar þeir sáu mig koma með embættismanninum. Embættismaðurinn hvatti þá til að rýma veginn, þó ekki með sérstaklega harðri röddu. Svarið var helvískur gnýr. Andlit þeirra voru afmynduð í djöfullegar grimassur. Þá útskýrði embættismaðurinn fyrir mér: "Sjáðu til, þetta er ómögulegt; ósköpunin eykst bara. Þér er ekkert annað eftir en að fara heim."

Því varð ég að gefast undan krafti mannfjöldans og leggja af stað heim með fylgdarmönnum mínum. Ég spurði embættismanninn hvort hann gæti útvegað okkur vernd á leiðinni þangað. Hávær, sigursæl ulp og önnur röð móðgana frá andstæðingum okkar fylgdi okkur. Ég heyrði hvernig sumir óþekktum öskruðu á lögreglumanninn sem verndi okkur fyrir verstu árásunum: 'Trúir þú virkilega á þetta sjálfur, bara af því að ertu á þeirra hlið?' Þegar ég sagði að þetta væri skipulögð mótspyrna, svaraði lögreglumaðurinn: "En ekki af okkar hálfu." Ég fullvissaði honum: 'Við þekkjum skipuleggiendurnar alltof vel.' Ég hafði þó ekki enn gefist upp varðandi áætlun okkar um að komast að Erscheinungsfelsen. Eftir a

einn klukkutíma yfirheyrslu á lögreglustöðinni og sakamálarokun

af minni hálfu—sem ég kærði á grundvelli opinbers móðgunar og líkamsárásar—lagði ég af stað til P. um klukkan 23:00 í lánaðri bifreið til að leita til M.P. Þrátt fyrir langa umræðu voru þeir hins vegar ekki reiðubúnir til að grípa inn í, þar sem kapteinninn fullvissaði mig um að þeir hefðu aðeins heimild til aðgerða ef bandarískir borgarar eða hermenn væru tengdir málinu. Það var ekki fyrr en um miðnætti að ég sneri aftur til húss foreldra AEW, þar sem ég komst aðalhurðinni aðeins með aðstoð lögreglunnar. Þegar ég frétti að nokkrar konur og stúlkur hefðu enn ekki komið aftur frá samkomustaðnum fór ég aftur út í skóginn um miðnætti, í fylgd lögreglu. Þar fann ég hrædda hópinn enn vera grimmilega áreittan af andstæðingum sínum, bæði körlum og konum. Ég bað þá um að koma með mér heim og, þrátt fyrir verstu niðringuna frá mannfjöldanum, komumst við að húsi Wfk eftir miðnætti. Á meðan hafði engill tilkynnt sýnandanum að himneskt merki yrði gefið einmitt þá nótt og að það myndi eiga sér stað í herbergi hennar heima. Um 60 tilbiðjendur höfðu safnast þar saman, og með þeim hóf AEW að biðja rósakransinn. Meðal þeirra voru fólk úr öllum stéttum og á öllum aldri, kapólskir en einnig sumir af öðrum trúarbrögðum. Að ósk Heilagrar Móður átti yngsta systir hennar, C. (um 15 ára), að knébinda vinstra megin við AEW og ég hægra megin, og ekki yfirgefa hlið hennar allan tímann. - Ég hafði komið með Heilaga altarisgöngu fyrir sjúka frá heimili mínu, þar sem AEW hafði ekki getað mótttekið altarisgöngu í langan tíma, og sett Heilaga sakramentið í litlu pyxinu á skreyttan og kveiktan heimilisaltarið, eins og venja er við heimili altarisgöngu. Við báðum því rósakransinn fyrir Hinum Heilaga Sakramentinu, á hjánum eins langt og við gátum (sjá mynd á bls. 22). En hvað var að gerast úti? Hin öfgakenndu andstæðingarnir höfðu alls ekki, eins og við höfðum gert ráð fyrir, farið heim. Þeir höfðu safnast saman í mannfjölda fyrir utan húsið og héldu enn óvinnalegu viðhorfi sínu áfram með fyrirlitningarfullum galti. Steinar voru kastaðir að húsinu. Um 00.30 hófst steinaskúri sem rigndi á öll glugga. Óp af ótta heyrðust meðal bænahaldaranna. Við vildum hringja í hraðviðbragðseininguna, en það var ómögulegt að yfirgefa húsið. Það var ekki fyrr en góðhjartaður nágranni fór af sjálfsdáðum til lögreglunnar og bað um viðbótarlið sem hið skelfilega óhugnaður hjaðnaði smám saman. Hins vegar voru enn falin hópar eftir.

3. Safnast saman í skóginum fyrir aftan kirkjugarðinn

Lyfti hnekkurinn í forgrunni gefur til kynna hvað tilbeiðendurnir geta búist við. Aftan í miðjunni sést skógarvörður, og til vinstri hattur lögregluþjóns. Framar til hægri, the 'Velkomandi konur' eru þegar að undirbúa sig. Fremst til vinstri eru tveir skynsamlegri ungir menn að fara burt, með hendur í vasa buxna, sem gefur til kynna að þeir vilji ekki taka virkan þátt.

4. Kurteisi af hálfu andstæðinganna

Þetta skilur ekkert eftir til óskanna og krefst engrar skýringar. Hér er aðeins lítil sýn af reiðu mannfjöldanum. Betri ljósmyndir voru ekki mögulegar vegna þess að ljósmyndaranum var áreittur – né ekki nauðsynlegt. Upp skóglendið til vinstri liggur klettaveggurinn þar sem birtingarnar urðu. Í nokkra daga hefur hann verið spilltur á hrollvekjandi hátt af óþverrum og málaður með dónalegustu slagorðum. – Bak við runna til hægri finnst kirkjugarðurinn, með löngum röðum hermanna grafreita frá landamærabardögnum 1939–40.

Handan skógarins, lengra til hægri, liggur þorpið.

5. Næturásókn á ' ' Wfk-húsið

Hér er eitt af rólegustu senunum þar sem nokkurt ljósmyndatöku var unnt. Í forgrunni eru þögul áhorfendur. Til hægri, að húsinu, hlusta menn spenntir á það sem er að gerast inni. Er hér svipað og gerðist fyrir 2000 árum kringum Kalvary?

Opnir andstæðingar fylltir hatri, grimmd, háði og fyrirlitningu. Margir forvitnir áhorfendur, óáhugaðir vegfarendur, en einnig nokkrar íhugandi sálir.

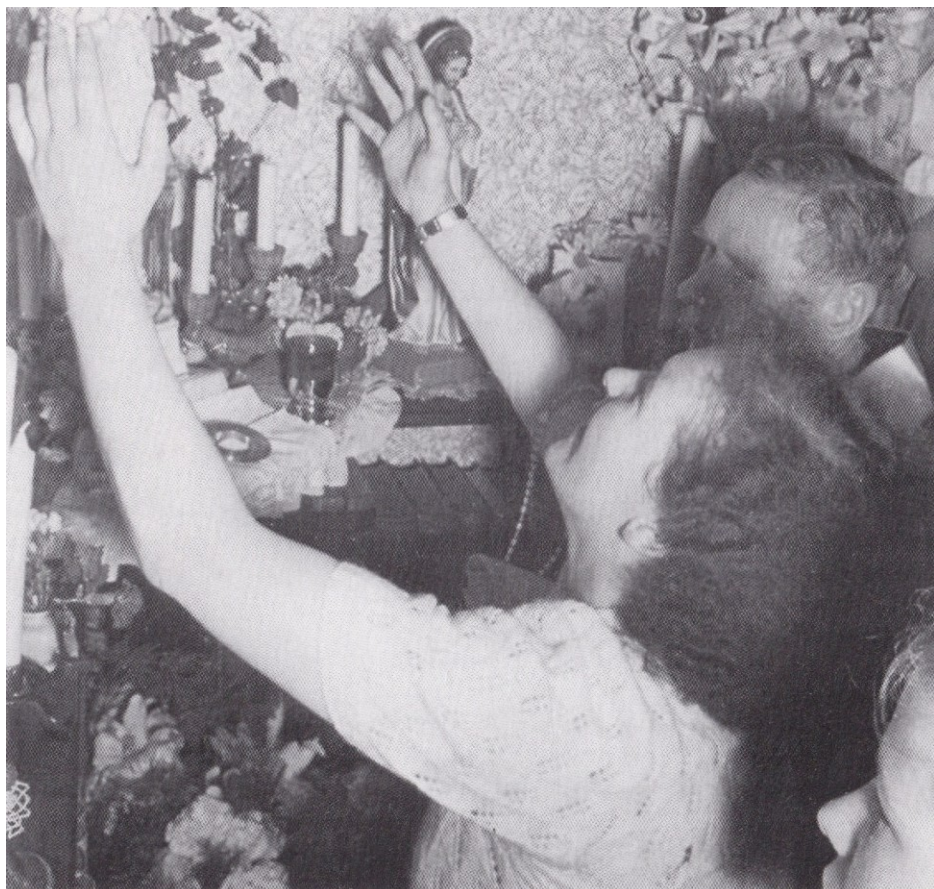
Eins og ritað er: "Þegar mannfjöldinn, sem hafði safnast saman til að horfa á þetta sjónarspil, sá hvað var að gerast, bar hann sér fyrir brjóst og sneri baki við" (Lúk. 23:48). – Með ósk um margir þeirra sem hér standa 'snúa aftur', líta inn í sjálfa sig og snúa sér til krossfestu, blæðandi Lambs Guðs.

6. Byrjun karismatíska atburðarins

Það var undir lok rósakransins þegar framkoma AEW breyttist skyndilega. Bænarbókin renndi úr höndum hennar. Augun opnuðust vítt og dregin að einhverju óendanlega hátignarlegu. Andlítið virtist þvegið í yfirnáttúrulegu ljósi. Augnaráð hennar endurspeglaði ósegjanlega mikla og fallega sýn sem birtist fyrir innra auga hennar. Drottning himinsins steig niður, baðað í himnesku ljósi, til þjóns síns í dal jarðar, við tóna Lourdessálmsins: 'Ave, ave, ave Maria', sem englinir sem fylgdu henni sungu.

Það var klukkan 00:40 um nóttina milli hátíðar dýrmæta blóðsins og hátíðar heimsóknarinnar árið 1952. Blaðamannavini mínum hafði tekið sér sæti meðal tilbeiðenda, en kvikmyndatökumaður hans hafði sett upp myndavélina sína einn metra til vinstri við litla heimilisaltarið. Í þessari lokaáþreifanlegu sýn, sem að lokum var ætluð almenningi af himnum, leyfði AEW ljósmyndara að vera viðstaddan til að tryggja óyggjandi sönnunargögn um atburðinn. Áður hafði hún alltaf stranglega neitað að láta mynda karismatísku stöðurnar sínar. – Vinstra megin á myndinni, á litla heimilisaltari, er Hin Heilaga Sakramentið (sjúklingasakramentið); til hægri við það, lítið svokallað "Eilíft ljós", kerti og blóm; alveg fremst er hennar yngstu systur C., síðan AEW, og aftast til hægri, höfundurinn.

7. Í sýn krossfestsins

Við hlið Guðsmóðurinnar sér AEW nú hinn krossfesta Frelsara í Hinum Heilaga Sakramenti í heild, huldur frá toppi til táar í blóði. Hún sér þannig 'Lamb Guðs sem slátrað hefði verið', eins og hinn elsaði lærisveinn leit á hann í Opinberunarbókinni (Opinberunarbókin 5:6). Full af þrá lyftir hún höndum sínum, eins og hún vildi taka hinn krossfesta Kærleika niður af krossinum og faðma hann. Sársauki og ást eru jafn augljós á andliti hennar, sem er algjörlega heillað og dolfallið af þeirri sýn sem hún lítur á, til hins ýtrasta. – Rósakransinn hefur rennt úr hendi hennar aftur upp í handlegginn. Á litla heimilisaltari, fyrir aftan Heilaga altarisbrauðið, stendur (erfitt séð) stytta af Frú Guðsblessuðu úr Lourdes, fyrir framan hana héldu fjölskyldan og vinir þeirra kvöldbænir heima með því að segja rósakransinn saman. Við hlið hennar, til hægri, er stytta af Heilögu hjarta Jesú. Blóm, kerti og lampar fullkomna skreytingu þessa heimilisguðspjónustustaðar.

8. Við sjón blæðandi fóta Krists

Himnesk birta hefur svo heillað skilningarvit AEW að þau eru óviðkvæm fyrir umheiminum. Fyrir sjónarskyninu hefur allt sem skynfærin nema hafa horfið: veggir herbergisins, litla altarið, stytturnar, kertin, blómin og fólkið. Það bregst ekki við neinu þessu. Jafnvel postuli, í sýn sinni af Paradís, vissi ekki hvort hann væri "í líkama sínum eða utan hans" (2 Kor 12:2–4). - Augnaráð AEW er alfarið heillað af blæðandi sárum krossfestisins, sem hún sér svo náið undir hinum helga altarisbréfi, þótt hún hafi sjálf ekki áttað sig á því eftir á að hún hafði beygst niður undir litla altarið þar sem hinn Heilagasti sakramenti lá. Jafnvel síðar, þegar hún tók upp dýrmæta blóðið með litla klútinum, sá hún það flæða aðeins úr sárinu í hjarta Krists, ekki úr altarisins sjálfs. Hún horfði einfaldlega, í helgaða altarisins, á allan Frelsarann færa sig sjálfan á krossi á krossinum.

9. Koss á fætur krossfestsins

Undir áhrifum frá Guðsmóðurinni, sem í sýn sagði henni allt sem hún ætti að gera, beygir AEW sig yfir blómin hér og kyssir í virðingu fætur Frelsarans, sem voru sýnilegir henni. Hún sneri sér síðan þögl að mér, dró mig fram við handlegginn og hennar þögl svipur hennar bauð mér að gera eins og hún, þótt ég sjálf sæi ekkert. Síðan stóð AEW upp, og sem næsti vitni tók ég eftir því að hún lyfti höfði sínu til þess staðar þar sem hún horfði á blæðandi Hjarta Frelsarans. Hún opnaði varla munninn og stóð á vörnum, eins og hún vildi drekka eitthvað sem rann niður frá ofan. Eina möguleikann hér væri blóð Frelsarans sem flæðir frá gegnumstunguðu hjarta hans, í því tilfelli þyrfti að taka orð Jesú bókstaflega: "Sá sem étur hold mitt og drekkur blóð mitt", og enn fremur: "Blóð mitt er sönn drykkur" (Jóhannesarguðspjallið 6:54–55). Var Kristur hér að reyna, í karismatísku og sýnivænu atburði sem hentar okkar aldri veikrar trúar, að sanna að nærvera hans í eukarístíska sakramentinu sé sannarlega 'realiter et essentialiter'?

10. Kynnti línklæðið Heilagri Meyju til koss

Stuttu síðar hvíslaði AEW að mér: "Klæði, klæði." Ég tók það þá úr brjóstvasanum mínum. Ég breiddi það út fyrir augum allra viðstaddra og, eins og mér hafði verið sagt, lét það ganga úr hendi í hönd, það þá um að skoða það gaumgæfilega og athuga hvort nokkuð væri teiknað eða stimplað á því. Sumir héldu klútnum upp að raflampa; fáeinir núðu hann með fingrunum, en enginn fann neitt. Ég þá faldi ég klúðið aftur, rétt eins og prestur faldar altarisduftið við messu. Ég gaf það síðan AEW, sem var enn í sýnivíðstöðu. Með andlit sem geislaði af gleði hélt hún því fyrst upp til vinstri (mynd), eins og hún væri að bjóða einhverjum að skoða það eða snerta. Eins og síðar var útskýrt, það Drottningin um að klæðið yrði kyst. Síðan fór AEW niður með hið samanbrjótta klæði, þar sem hún gat enn séð blæðandi fætur krossfestu mannsins, og lagði klæðið yfir þá. Ég fylgdist náið með en gat ekki greint neina breytingu né hreyfingu á klæðinu. — Í allan þann tíma sem atburðurinn stóð yfir, fór klæðið aldrei úr sjónmáli hjá mér einu augnabliki. Dýrkendumir héldu því einnig stöðugt innan sjónsviðs síns. Allar hugleiðingar um töfrabrogð, svik, blekkingar eða jafnvel að skipta því út fyrir annað klæði eru algjörlega úr sporum. Yfir fjörutíu augna- og eyrnavitni hafa staðfest þetta með eiðsvörðum undirskriftum sínum. (Listi vitnanna er enn í vörslu hjá höfundur.)

11. Augun beinast aftur að tilbeiðendum í '-húsinu

Augun hjá þeim rúmlega sextíu tilbeiðendum í stofunni og herberginu við hliðina fylgja, með óbilandi augnaráði, hverri hreyfingu, hverri snúningi sem fer fram framan við litla heimilisaltarið. Þau eru fólk úr ýmsum stéttum, bæði eldri og yngri – hin síðarnefndu jafnvel í meirihluta – konur og karlar. Minniháttar grunsamlegt athæfi hefði strax vakið athygli. Enn fremur var myndavélin og flassi ljósmyndarans stöðugt í gangi, og hún fangaði alla atburðarásina með óspilltri hlutleysi. - Í miðjunni móðir AEW; til hægri, aftast, meistaragarðyrkjumaður; fyrir framan hann systir hans; allra hæst til hægri, armur nemanda í kennaranámi; til vinstri, hnigað fyrir framan móðurina, ekkja fallins herforingja; og allra fremst, til hægri við miðjuna, stúlka með breiðan enni sem var að upplifa karísmatíska upplifun. Svo langt sem ég best veit voru 15 af viðstaddra frá Rodalben sjálfu, 10 frá Pirmasens, 4 frá Fehrbach, nokkrir frá Rittersheim og Kaiserslautern, 2 frá Nürnberg og 4 frá Neumarkt/Opf.

12. Stóri stund krossfestu Ástarinnar

Eftir að hin blessaða mey hafði helgað litla línklæðið með kossi sínum, sagði hún við AEW: "Nú, barnið mitt, notaðu klæðið til að nema blóðið sem flæðir frá hjarta sonar míns." Þá tók AEW samanbrjótnu línklútið í báðar hendur og, stöndandi, hélt því hátt upp til að allir sæju, að staðnum þar sem hún horfði á gegnumstunguðu hlið krossfestu Frelsarans yfir Heilaga altarisbrauðinu. Helgi þögn lagðist yfir herbergið, einungis rofin af stuttri bæn: 'Halló, O Heilaga Blóð, komdu og hjálpaðu okkur og fátæku sálunum.' – Mér þótti eins og ég gæti heyrt eitthvað vökva skvetta niður á útbreidda dúkinn. Á þeim augnabliki sá ég dökk blett myndast á hvítu klútinum, sem jókst sýnilega að stærð. Þetta, eins og sýnandi sagði frá síðar, var upphaf merkisins sem spáð hafði verið fyrir úr himni. – Eftir stutta stund hneigðist AEW aftur á kné, breiddi úr klútinum og hélt honum undir Hin Heilögu Sakramenti, sem lá enn á litla heimilisaltarinum (mynd). Með opnum höndum og útbreiddum fingrum hélt hún aðeins í brúnir efnisins við framkant litla altarisborðsins, á meðan meiri hluti efnisins lá laust aftan við það (mynd). Augljóslega var AEW treg til að snerta miðju efnisins af virðingu fyrir því sem hún sjálf hafði þegar séð rísa þar upp sem eitthvað dásamlegt.

Undirliggjandi ástæða fyrir því að sjónarvotturinn færði athygli sína frá karismatísku sýn hins krossfesta til hins helga altarisbrauðs var sú að orsakasambandið milli hins dularfulla atburðar og hins Heilaga sakramentis—í því sem Kristur var sannarlega og verulega til staðar í holdi og blóði, og úr hans eukarístíska hjarta rann í raun blóðflóði yfir dúkinn—átti að vera sýnilegt undirstrikað.

Þessa helga senuna má kalla "preststímann" í lífi AEW. Hún, sem frá unga aldri hafði ekki haft neinn stærri ósk en að fá, jafnvel aðeins einu sinni í eina klukkustund, að vera prestur Drottins – hún hafði alltaf viljað vera strákur, jafnvel sem stúlka – var talin verðug af hinum eilífa Hæstaréttapresti sjálfum til að taka á ný dýrmætt fórnblóð hans úr gegnumstunguðu hjarta, fyrir sjálfa sig og fyrir kristni sem var að kólna í altarisguðstrú sinni.

13. Reiði helvítis; skothvellið gjöma í gegnum raðir tilbeiðendanna

Á því helgasta augnabliki, þegar himinninn opnaðist yfir bænandi mannfjöldanum og fyrstu merki kraftaverksins urðu sjáanleg, braust algjör ringulreið út fyrir utan. Þetta var eins og raunveruleg umsátrun hússins. Enginn okkar gat yfirgefið húsið án þess að leggja líf sitt í hættu til að kalla eftir lögregluliðsauka. Ofsafenginn hellidregill steina, tréklafa og flöskna rigndi yfir litla húsið frá öllum hliðum. Reiði hópsins þróaðist í ofsafenginn storm sem hótaði að ráðast inn í allt húsið. Allar gluggar voru brotnir og þeir reyndu að brjóta sér leið inn um aðalhurðina. Og á sama augnabliki og ég sá fyrstu blóðagjóska á dúkinn heyrðust skot hljóma um herbergið frá báðum hliðum. Skelfiskræddir félagar okkar öskruðu af ótta og köstuðu sér til jarðar (til hægri á myndinni) til að forðast að verða fyrir kúlunum. Ég huggaði þá með orðunum: 'Óttist ekki; kraftaverkið er þegar yfir okkur komið!' – Þessi grimmdarverk sem andstæðingar okkar frömdu var einnig fangað á myndavélinni, tryggar og óyggjandi en nokkur mannsmunur gat vottað. Daginn eftir tilkynnti ég lífshættulega árásina til lögreglu, en var síðar neyddur, samkvæmt ströngum fyrirmælum, til að taka kærana til baka,

- "Nos habemus legem, et secundum legem debet mori" (Jóhannesarguðspjallið 19:7); þetta

Þessi tilvitnun úr Biblíunni hefur enn ekki verið afnumin, ekki einu sinni í dag.**30**

14. Við fyrstu sýn á himneska merkið frá

AEW hafði brjótið klæðið aftur saman og fært það fram og til baka við brún litla altarisins, eins og hún vildi ná í vökva með því. Hún hélt þó augum beint upp, þar sem hún sá blæðandi hjarta Jesú. Ég var á hnjónum beint við hlið hennar og sá dökka vökva skjóta fram í þröngum straumi og hellast út í form sem ég gat ekki enn greint skýrt. Vökvinn (blóðið) flæddi svo sterkt að hann skildi eftir sig greinilegan farveg á bakhlið brjótsins. Í mótsögn við eðlislögmál þyngdar og hreyfingar rann blóðið yfir brúnir efnisins og hélt áfram undir bogna hlutanum. – Þá tók sýnandi efnið, hélt því aftur upp í vinstra efri horn, að móður Guðs til að fá koss. Síðan, með virðingarsömum tilfinningum og helgri ást, þrýsti hún því varlega að brjósti sér. Eftir á rétti AEW mér klæðið, sem enn var samanbrotið. Ég opnaði það þá og fann þar innan í því hjarta úr fersku blóði, sem blóðstreymi wellti upp úr; kaleik; og, svífandi yfir því, stærri altarissakramenti sem kross hafði gegnsýkt. Blóðið hélt áfram að síast hægt út um brúnirnar fyrir augum mér. Ég hélt einnig að ég gæti greint sætu lyktina af fersku blóði. Ég skynjaði þessa lykt mun skýrari vikum síðar. – Á myndinni til vinstri, fyrir aftan blóðstokknuðu klúðrinu, stytta af Guðsmóður með (að nokkru leyti óljósa) mjög tennaða krónu, svipaða þeirri sem AEW hafði séð. Á hægri veggnum var mynd af páfanum Píusi XII, sem virtist veita hátignarprestlega blessun sína yfir öllu atburðinum. – AEW lést á dánardegi Píusar XII (13. október 1958), og þá "hljómaði allur bjöllur heimsins", eins og hún hafði spáð fyrir um.

15. Áhrif á söfnuðinn við " "

Þegar ég hélt uppi dúkinn sem bar kraftaverkamerkið, enn ferskan af blóði, og sýndi þeim sem þar voru, gekk skjálfandi ótti um alla til mergjar og kom fram í háværum kveini. Þeir báðu, hnerra og grétu yfir hinu óskiljanlega kraftaverki sem almáttugur Guð hafði unnið fyrir augum þeirra einmitt á þeirri stundu og sem þeir voru nú að verða vitni að með eigin augum. Stæðingar ungir menn gáfust upp og hulkaðu eins og börn. Ég reyndi að róa fólkið.

Í miðju myndarinnar er móðirin með upplyftar hendur, yfirbuguð af andlegu tilfinningaástandi. Til hægri við hana er ung kona, sem andlitið endurspeglar dásamlegt innra friðsældarástand vegna kraftaverksins. Allra hæst til hægri er ungur nemandi, sem andlit og hendur bera merki sálræns áfalls.

Ekki löngu eftir að kraftaverkinu átti sér stað braust ókunnur maður inn í herbergið og þröngvaðist beint að dúkinum. Ég stóð verndandi fyrir framan það. Maðurinn kastaði harðri og fyrirlitningarsamri augnsýn á hið helga merki og gerði sem svo að hann ætlaði að ná í það. Ég hélt honum aftur og leyfði honum hvorki að snerta það né að taka mynd af því. Á svipaðan hátt þræddi hönd inn um hálfopnaða gluggann og náði blindandi inn, eins og til að reyna að grípa í klæðið. Ég mundi eftir viðvörun Frúarinnar um að við ættum sannarlega að vera á varðbergi; því fólk myndi koma sem vildi taka dúkinn frá okkur. Helvíti og varðmenn þess vissu og skynjuðu hvaða guðdómlegu atburðir væru að eiga sér stað hér og voru staðráðin í að stela honum og eyðileggja.

16. Í dýrðlegu sýn hins himneska tákns

Eftir að hafa snúið aftur úr dýrðarríki sínu sér AEW nú með jarðneskum augum að hinu guðdómlega tákni sem henni var gefið úr himni. Gleðileg eins og barn horfir hún, glöð í hamingju, á himneska gjöf sína. Hún hafði ekki búist við þessu merki um kærleika og almáttugleika Frelsarans, skrifuðu í blóði var eitthvað sem hún hafði ekki búist við; heldur hafði hún hugsað sér senuna úr slæðu heilagrar Veroníku. Nú veitir Jesús henni sitt Hjarta, þar sem yfirflæðandi kærleikur hellist út í kaleikinn og altarisbrauðið, tákn Heilagrar Messoffrar, allt skrifað, mótað og leyst undan með dýrmætu blóði Guðs lambsins. Því frá barnæsku hafði AEW litið á Heilaga messu sem dýrmætustu og áhrifaríkustu bænina. - Vinstra megin við botn kaleiksins er einn blóðdropi. Frá hægri horninu á botni kaleiksins teygir sig finn blóðstreymi að brúninni á dúknum. Það virðist sem blóðið sem rennur niður frá hægri hlið kaleiksins hafi rekist svo af krafti við það sem kemur yfir frá vinstra megin við botninn að það sprettist út í pennan fína, langa straum. (Því miður sést þetta aðeins dauflaga á þessari ljósmynd.) Ég lét taka hina helgu klæði aftur ljósmynd af klukkan tvö um nóttina. Ég gerði það sama aftur um það bil klukkan fjögur um nóttina. Blóðblettirnir tóku aðeins á sig endanlega lögun sína snemma morguns 2. júlí, þegar blóðið, sem upphaflega var ferskt, hafði þornað meira.

17. Í silent, , virðing

Við dvöldum um stund í þögulli lotningu fyrir blóðmyndinni. Síðan kallaði ég á foreldra hins karismatíska konu svo að þau gætu skoðað nánar hið kraftaverkalega tákni sem Himinninn hafði falið dætrum þeirra í hendur. Grátandi og baráttufullir um að koma sér í lag, lögðust hinir kæru foreldrar á kné fyrir hinu himneska tákni, sem dróppaði af nýfallnu blóði Frelsarans. Síðan var hinum manningum einnig leyft að nálgast og sýna virðingu. – Hin blessaða mey María sjálf, í birtingu sinni, hneigði sig á kné fyrir hinu helga tákni blóðs sonar síns. Vegna þess hve margir voru í herberginu og heitu sumarnæturinnar vorum við gegnvættir af svita. Ég fór út í garðinn til að fá mér ferskt loft, á meðan AEW skipti um föt í næsta herbergi. Eftir stund kom hún aftur fram í dökkbláum kjól til að biðja með okkur. Samkvæmt ósk Heilagrar Maríu áttum við að eyða allri nóttinni í bæn fyrir hinum helga merkimiða. Við báðum Rosenkransbænina á meðan blóðblettaða klæðið lá útbreitt á litla heimilisaltarið. – Til hægri við hana var systir hennar A.

18. 'Lífsbrauð' úr hendi engils til vinar AEW

Aftur, við upplestur rósakransins, breyttist útlit AEW, þó ekki í sama mæli og áður. Eins og hún sagði síðar frá, birtist engill klæddur sem prestur, í lausu, vægt beltaðu alb, með kaleik fullan af hostíum í hendi.

AEW hóf Confiteor. Síðan, eins og hún sagði okkur síðar, tók engillinn hostíu úr kaleiknum, gerði krossmark með henni með mikilli virðingu og hátign og rétti "Lífsbrauðið" í röð til meðlima Wfk-fjölskyldunnar og til þeirra sem biðu ætíð Rosenkransbænina með þeim, sumir hverjir höfðu ekki getað mótttekið altarisgöngu um langan tíma. Þetta er það sem himneski sendiboðinn sjálfur kallaði þessa mynd af altarisþjónustu. –

Vinur AEW er nú að taka við Himmaríkið. AEW sá aðeins

geislum prýddan Engil kaleiksins og

á andliti þess sem tók móti altarisins, sem hún horfði beint á. Allt annað dró sig í bakgrunn fyrir hana. —

Vinstra megin, á litla heimilisaltari,

er hin helga klæði sem ber tákn náttsmálsins.

19. AEW sjálf tekur á móti Himnaríkið brauði úr hendi , engils

Eftir að hinir höfðu fyrst fengið 'Lífsbrauðið', hné AEW niður, lagði hendur saman, lyfti höfði, opnaði munninn – lagði tunguna að neðri vör, eins og barn sem fær sína fyrstu altarisgöngu – og þannig tók hún við frá

Úr hendi himneska sendiboða, sem hún gat séð, kom dularfullt brauð Guðs. - Hvaða sérstaka náð gæti hún hafa beðið um á þeim augnabliki? Að hún mætti þola með þolinmæði og hugrekki allar þær erfiðleika og óskiljanlegu prófraunir sem enn biðu hennar?

20. Himneska merkið í skýru sjón

"Náðugi og miskunnsami Drottinn hefur reist minnismerki um undur sín" (Sálm 110:4). Við getum einnig beitt þessum orðum úr Sálmunum um eukarístíska blóðtákníð sem náðugi himinninn veitti í gegnum þernu sína á nóttinni um hátíð dýrmæta blóðsins árið 1952, og sem hún sýnir okkur hér enn og aftur með hátíðlegu augnaráði. Hjarta hins heilaga Guðs og Frelsara opnaðist dularfullt að nýju þá nótt, eins og það opnaðist áður í myrkri hins undursamlega sólarmyrkings við sársaukann í hliðinni, og blóð og vatn rann út. Hér hellti Sonur Guðs frelsandi blóði sínu – altarisbrauðið og kaleikinn – í 'líkamleg klæði sín, líkkvíru sína', til að sýna að í dulgátum hins heilaga messufórnarinnar er sannarlega og raunverulega til staðar, í holdi og blóði, í guðdóm og mannlegri náttúru. Á vissan hátt minnir blóðklæðið frá R. einnig á hið mikla línklæði sem meyja María, móðir harms, vafði hið líflausa fórnarkropp sonar síns, Guðs sonar, í og sem Jesús sjálfur prentaði svo dásamlega mynd af öllu líkama sínum inn í þegar hann lá í gröfinni—mynd sem, einkum á okkar dögum dofandi trúar, getum við afhjúpað tryggilega með nýjustu tæknilegum úrræðum. Blóðmyndin, sem himinninn skóp, liggur lárétt nákvæmlega í miðju dúksins; lóðrétt er hún færð örlítið niður og hvílir því samhverft innan heildarrammans. Heildarhæð blóðblettarins er 27 cm á hæð og er skipt í tvennt af efri brún kaleiksins. Um morguninn hafði blóðið þornað frekar og útlínurnar orðið skarpari, á köflum líkt og þyrnispissar.

21. Í væntan um kveðju drottningar himinsins

Samkvæmt móður Guðs var gjöf blóðmerkisins ætluð til að uppfylla aðal tilgang heimsóknar hennar. Hins vegar, þar sem AEW gerði sér grein fyrir að skilnaðurinn við hina Heilögu Mey yrði henni mjög sársaukafullur, bað hún um að þessi síðasta samverustund gæti átt sér stað heima. Þessi beiðni var samþykkt af móður Guðs fyrir næsta dag, hátíð heimsóknar Maríu. Það var samviskusöm umhyggja

AEW til að skreyta litla heimakirkjuna sérstaklega ríkulega með blómaskreytingum fyrir þessa kveðjustund drottningar himinsins. Hún lét einnig koma fyrir stórt vatnsfögg (sem sést aftan við hendur hennar), sem Guðsmóðir hafði lofað að vígja. AEW hafði einnig beðið okkur um að láta hana í friði eftir kveðjuna. - Aftur lá hið heilaga klæði útbreitt á litla altarið þegar við hófum að biðja Gleðidagana í rósakransinum um það bil klukkan átta um kvöldið. Sumir dýrkendum, sem höfðu ferðast langar leiðir, höfðu þegar

verið að leggja af stað snemma morguns. Síðan, mitt í bænunum okkar, hlustaði AEW upp og heyrði af fjarlægðum tóna 'Ave'-söngsins frá Lourdes, sem síðan í október 1951 hafði ætíð boðað komu hins karismatíska atburðar. Nú í síðasta sinn. – Vegna mikils hita í herberginu hafði filman þegar byrjað að bráðna, eins og sjá má á dúknum og á enni AEW. Undir lok kveðjustundarsýninarinnar kláraðist filman alveg. Það var sennilega ætlunin að senur hins innlegasta andlega upplifunar misstu engan hluta af persónulegri helgi sinni við opinberun þeirra fyrir almenningi. Á bókaskápnnum liggur glósubókin sem átti að afhenda henni í sýn á ósk hennar, svo hún gæti skrifað skilaboðin nákvæmlega niður strax.

22. Í dýrðlegu sýn Guðsmóðurinnar

Myndin talar sínu máli. – Með "Heilagri Maríu" sungnu af englahópum hefur himneskt gnægð ljóss hellt sér yfir og endurspeglast í andliti sýnandans. Má hér ekki vitna í orð postula? "Guð, sem sagði: 'Ljós skíni úr myrkrinu' (1. Mósebók 1:3), hefur einnig látið ljós skína í hjörtum vorum, sem leitt hefur til dögunar þekkingar á dýrð Guðs á ásýnd Jesú Krists. "En við berum þennan fjársjóð í leirkerum, svo að hin yfirdjarfa máttur megi vera Guðs og ekki vor." (2 Kor 4:6–7). Hér skín blíður "dagsins dögur" dýrðar Krists í gegnum jarðneska mynd mannsbarns. – Fyrir þessi augu hafa öll veraldleg mál horfið. Í karismatísku ljósi náðar sjá þau himnakóngdrottninguna stíga niður, klædda geislandi

, hvítt sem snjór og glitrandi eins og ljós. "Maður getur aldrei, aldrei lýst með eigin orðum hve hátignarleg og falleg Heilagi Guðinn Jesús Kristur, Hin Heilaga Mey María og Hinir Heilögu Englar eru í sýninu," játaði hún mér einu sinni. Þessar augur horfa á eitthvað óendanlega fallett og eru algjörlega heilluð af því.

Þetta andlit lygar ekki, og linsa ljósmyndarans er spillanleg. Áhrifamikil ekta birta þessa myndar varpar einnig nýju ljósi á yfirnáttúrulega eðli blóðtáknins, sem liggur útbreitt fyrir framan það.

23. Alvarleg skilaboð frá himni

AEW bað um litla glósubókina svo hún gæti skrifað niður orð Hinna Heilögu Guðsmæðrinnar strax. Hún hafði áður beðið um leyfi fyrir birtingu fyrir þessa leyfi. Í opnu færslubókinni sjáum við skýrt spurningarnar sem hafði verið skrifaðar fyrirfram og rýmið sem var skilið eftir fyrir svörin. Jafnframt fagnaðarerindinu heyrir AEW enn angurvænlegri tíðindi um frekari þrautir, um vantrú manna og refsingu þeirra, og sennilega einnig um eigið erfiða veg framundan. Sorgin og angistin sem þetta veldur endurspeglast á andliti hennar, og tár hvílir á kinninni. Augnaráð hennar er óhagganlega fest á himneska veru, og varir hennar, örlítið aðskilnar, virðast stama spurningu. Guðsmóðir gaf einnig fyrirmæli um framtíðarlög og dýrkun hins helga klæðis. Á hverju ári, hvar sem það verður geymt, skulu haldin fjögur helstu pílagrímsdagsett: 1. janúar, hátíð nafngjafar Jesú, á hverri ungbarnið Jesús hellti fyrstu

dropa af lausnargjaldsblóði sínu fyrir okkur. – 2. 1. apríl, venjulega á föstu. * 3. 1. júlí, hátíð dýrmæta blóðsins. – 4.

1. október, upphaf rósakransmánaðarins.

Í þessari sýn steig Drottningin einnig niður að ílátinu með vatni og blessaði það með því að dýfa hendi sinni í það og gera krossmark. Hún gaf loforð um að með þessu vatni margir sjúkir myndu einn daginn grær.

24. Síðasta upptaka hins himneska boðskaps og kveðja Meðal annars innihélt þessi síðasta skilaboð frá Drottningu himinsins loforðið um að margir syndarar myndu einn daginn snúast til trúar og trúföstum sjúklingum yrði læknað með táknum Dýrmæta Blóðsins. AEW fékk einnig einkaskilaboð sem innihéldu nokkrar biturðarfullar sannleika. Restin af jarðnesku lífi hennar myndi samt sem áður leiða í gegnum flækilegan þyrnigerð, sem reyndist alveg satt. Þá nálgaðist kveðjustundin; þó var ekki hægt að taka fleiri upptökur, því filman hafði bráðnað og klárast. En hver sem var nánasti viti vitni veit að eitthvað var að gerast í innstu kúnstum sálarinnar, sem ekki ber að vanhelga með forvitnilegri íhlutun. Nóg er að segja þetta: AEW rétti enn á ný rósakransinn sinn fram og hinn himneski kvað á litla krossinn lokakossinn. Þá tók AEW upp fald drottningar himinsins, sem hún sá, og grafdi andlit sitt í hann eins og hún væri örvæntingarfull í tilraun til að festa sig við hann. En hinn himneski klæðnaður náðarinnar renndi sér varlega úr höndum hennar. AEW horfði á uppstigandi

drottning himinsins með augnaráði fullu af sársauka og sorg og rétti út hendur sínar, eins og henni yrði að vera tekin burt. Þá sökk hún niður til jarðar, meðvitundarlaus. — Var hér eitthvað að gerast svipað því sem við lesum í fagnaðarerindinu um birtingu upprisins til Maríu Magdalenu? 'Jesús kallaði til hennar: "María!" En hún snérist við og greip um fætur hans (Matt 28:9). En Jesús sagði við hana: 'Haltu þig ekki fast! Farðu heldur til bræðra minna og segðu þeim: 'Ég er að stíga til föður míns' (Jóh 20:16–17). Ástvinir hennar báru AEW inn í aðliggjandi herbergi og lögðu hana á sóma, þar sem hún lá hreyfingarlaus fram undir morgnana, andlitið grafið í koddan. — Svona hlýtur það að vera þegar sálin sér Krist í dauðastundinni — og verður að snúa sér frá honum, annaðhvort fyrir tíma iðrunar, en með fullri vissu um að sjá hann aftur að eilífu — það væri hreinsistöð — eða burt að eilífu með hræðilegri vissu um að sjá hann aldrei aftur — og það væri helvíti. Og það er einmitt til að frelsa mannanna börn frá þessu að Miskunnarmóðirin, berandi merki dýrmæta blóðsins sonar síns, Guðs, hefur stigið niður í táradalinn. — 'Komu þá, vor milligöngukona, snúðu þínum miskunnsömum_ Snú augum þínum til okkar, og eftir þessa þjáningu, sýndu okkur Jesú, hinn blessaða ávöxt kviðar þíns, ó góð, ó blíð, ó sæt Heilög mey María!

25. Vitni sem ljúga ekki

Næsta dag söfnuðum við saman skothrúgunum sem höfðu verið kastað í gegnum gluggana yfir nóttina. Þau voru steinar af ýmsum stærðum, viðarbitar, múrsteinar, flöskur og þess háttar – og þannig snúum við óviljandi aftur til hins sorglega upphafs alls málsins. Hinn guðlastarlegi þáttur var sá að þessi steyping var ekki einungis beint að okkur, heldur meira og minna að Kristi og hinni Heilögu móður hans sjálfum, sem höfðu stigið niður í þetta hús til að bjóða þeim sem villt höfðu af merkimiða miskunnar sinnar.

Jafnvel á rúnum lá óhreinindi og steinar. Allt húsið leit út eins og það hefði verið sprengt úr lofti yfir nóttina. Við munum þegja um margt það viðbjóðslegasta sem við vitum

Djúpstæðari og viðtækari sýn knýr okkur til að spyrja: Var allt sem gerðist á þeim tíma hefðbundin inngangsathöfn að baráttunni milli ljóss og myrkurs, milli kirkju Krists og helvahurða, sem hefur þróast í gegnum alla komandi öld, alla leið til dagsins í dag, bæði opinberlega og í leyni?

26. Hús fjölskyldunnar, séð frá götunni

Eftir að fyrrum heimili þeirra varð verulega skaddað í stríðinu 1939–45 flutti fjölskyldan Wfk hingað. Þetta hógværa litla hús var þannig 1.–2. júlí 1952 vettvangur sjaldgæfs charismatíks atburðar, en ekki síður reiði helvítis. Aftan við húsið er herbergið þar sem blóð Frelsarans rann aftur sjáanlega eftir tæplega tvö þúsund ár. Um þessa hurð og niður þessar tröppur komum við fram á kvöldi

1. júlí sem friðsælir borgarar, aðeins til að flýja aftur hingað nokkrum klukkustundum síðar, elt af hinum hreina djöfullega mannfjölda.

Steinar og kúlur flugu um þessi glugga inn í herbergið þar sem Himinninn birtist. – En flugu ekki steinar og skot full af háði og hatri á sama Jesú frá Nasaret á Golgata

flugu steinar og skotspónar háðs og haturs gegn hinum sömu Jesú frá Nasaret? Og voru það ekki naglar og hamarshögg tólanna sem ollu því að dýrmætt blóð Frelsarans rann? 'Mysterium pietatis – Mysterium iniquitatis,

Dulargátta guðhræðslu – dulargátta illsku, þá eins og í dag (1 Tím 3:16; 2 Þess 2:7)!

27. Stutt frásögn af síðustu árum " " (AEW)

Guð takmarkaði jarðneskt líf AEW eftir hið mikla kraftaverkamerki við sex ár og um þrjá og hálfan mánuð. Þar sem ég gat ekki sjálfur verið augna- eða eyrnavitni á þessu tímabili vegna agaviðurlaga sem mér voru lögð á, verð ég að sætta mig við stutta, samantektarlega frásögn af þessu skeiði í lífi AEW, þó ég geti treyst sannleikselskandi vitnum sem mér eru nán.

Tímabilið sem fylgdi var fyrir AEW óróleg og erfið ferð frá stað til staðar, frá landi til lands, frá einum heimsálfa til annars og aftur til baka. Í Sviss var hún fangelsuð á fölskum ásökunum í eina nótt og hálfan dag, þar til bróðir hennar komst í samband við æðstu lögreglustjóra og tryggði lausn systur sinnar. Jæja, Kristur segir það sjálfur: "Þeir munu framselja ykkur fyrir dómstóla ... Hann mun talinn verða meðal glæpamanna ... Þið munuð gráta og harmast, en heimurinn mun gleðjast" (Matt 10:17; Lúk 22:37; Jóh 16:20). Í afskekktu fjallakoti í austurhluta skógarhéraðs Bæjararlands dvaldi AEW lengst af á hóteli. Þessi dvöl var einnig uppfull af líkamlegu og tilfinningalegu þjáningu og biturum reynslum. Karísmatíska reynsla hennar, sem var ætluð almenningi, hafði endað, en ekki sú sem var einkamál hennar og nánustu aðstandenda. Þannig sneri hið dularfulla endurupplifun Pasiúns Krists aftur umfram allt, frá Olíufjalli til dauða við hlið krossfestu frelsarans. Mynd sem systir hennar tók einu sinni leynilega sýnir AEW meðan hún gengur undir svipuhögg. Andlitsdráttur hennar, kvalinn og afmyndaður, miðlar hins ógnvænlega sársauka á djúpstæðan hátt. — Hin

Hinn heilagi andi veitti henni innsýn í framtíðina, þar á meðal sýnir af komandi dómadegi, sem hún baðst til að afstýra—að hann yrði að minnsta kosti mildaður og stytur, og að leifar yrðu varðveittar til að verða vitni að og styðja komandi sigur móður Guðs og endurnýjun kirkjunnar. Þetta voru skelfimyndir, svipaðar þeim sem í Opinberunarbókinni (Opinb. 6:12–17; 8:7–13; 9:1–12 o.s.frv.). Hún sá 'dýrið rísa úr landinu' (Opinb. 13:11) og gleypa heilar þjóðir. Þetta "uppátök þjóða", eins og henni var útskýrt, hófst með Ungverjalandi.

Henni var sýnt framtíðarsýn: hvar hún yrði fyrst lögð til hvílu, en hún myndi ekki dvelja þar lengi; heldur yrði hún fljótlega grafin upp og finna myndi hún loka hvílustað sinn til lengri tíma á dásamlegum kirkjugarði, í gróf foreldra sinna.

Á síðustu vikum þjáðist AEW af langvarandi matarlystarleysi, sem leiddi til almennrar veikleika, þrátt fyrir að engin líkamleg sjúkdómsástæða fannst. Læknirinn sem síðar gaf út dánarvottorðið lýsti opinskátt undrun sinni yfir því að hann hefði ekki getað greint neinn líkamlegan sjúkdóm

og tilgreindi almennu formúluna sem dánarorsök: "Hún lést úr hjartabilun." Á síðustu nóttinni tóku ættingjar hennar vaktir við rúmstokk hennar. AEW var meðvitundarfull til síðustu stundar. Systir hennar, M., sem var vakandi við hlið hennar, heyrði síðustu orðin af vörum hennar skýrt og hljóðlátt: "29. október, á þeim degi ..." Hún komst ekki lengra. Systir hennar kom í veg fyrir að hún talaði lengur, í þeirri trú að AEW, í veiku ástandi sínu, gæti nú sagt eitthvað sem hún mátti ekki opinbera. 29. október er nefnilega dagsetningin fyrir fyrstu charismatísku upplifun AEW – birtingu Guðsmóðurinnar – árið 1951. Því er líklegt að AEW hafi ætlað sér að segja eitthvað sem myndi gerast einhvern daginn þann dag. Um klukkan ellefu skilaði AEW hinni mjög reyndu, hreinsaðri og einstaklega gjafamiklu sál sinni til Skapara síns, án dauðasvita eða dauðakvalar.

Hún lést í friði, nánast óséð af ættingjum sínum, sem biðu lengi eftir að AEW byrjaði aftur að anda. Það var 13. október 1958, á klukkutíma útför páfans Píusar XII, að allar kirkjuklukkurnar

um allan heim hringdu, eins og AEW hafði spáð fyrir um árið 1952 varðandi stund andláts síns. Guð er herra tíma, og í vitri ráðgjöf hans er allt merkt með ári, degi og stund.

"Jesús Kristur er hinn sami í gær, í dag og að eilífu" (Hebr. 13:8).

V. Lýsing á víddum blóðmerkisins í ' ' hlutum þess

Athygli skal vakin á því að allur blóðbletturinn ber með sér einkenni þess að hafa verið hellt í hann, og lítur meira út eins og hann hafi borist náttúrulega frekar en að vera skarpt afmarkaður. Því getur verið að við endurteknað mælingar séu einstaklingsbundnu niðurstöðurnar nokkrum millimetrum breytilegar, allt eftir því hvar málbandið er sett við hin ýmsu inndjúp. Ennfremur var í upphafi gætt þess að teygja ekki of mikið í línklæðið, sem var blettótt af fersku blóði og sem Heilaga Blóðið hélt áfram að síast hægt og rólega inn í í margar klukkustundir.

Litli klúturinn sjálfur er, eins og áður hefur komið fram, 40 cm að lengd og breidd. Sjá mynd á blaðsíðu 59. Heildarhæð blóðbletsins frá efri oddi hjartans að neðri brún kaleiksins: 27 cm. Hæð kaleiksins: 13,5 cm. Breidd undirlags kaleiksins: 6,5 cm. Breidd efri brúnar kaleiksins: 10,20 cm. Breidd hnapps kaleiksins: 3 cm.

Lengd blóðstraumsins frá vinstri hlið hjartans inn í kaleikinn: 6,5 cm.

Breidd þessa blóðstraums þegar hann kemur út úr hjartanu: 1 cm.

Breidd sama þar sem það fer inn í kaleikinn: 2,5 cm. Þvermál hringlaga altarísbrauðsins: 4 cm. Skámaður vegur hjartans frá efra hægra horni til miðju vinstra megin: 7,5 cm. Skámaður vegur hjartans frá efra vinstra horni til miðju hægra megin: 7,5 cm. Breidd hjartans í miðjunni: 8 cm, sem er tvöfaldur þvermál altarísbrauðsins.

Fjarlægð frá efri vinstri brún hjartans til efri vinstri brúnar kaleiksins : 12,5 cm. Sama fjarlægð á hægri hlið: 13 cm.

Einungis tölur á blaði í fyrstu, en heildarmyndin afhjúpar engu að síður fagurfræðilega samhljómi, vel ígrunduð samsetningu og fagaða samhverfu. Þannig er blóðstreymi til vinstri við altarissakramentið í jafnvægi við streymi til hægri, og bæði mynda tengsl milli hjartans og kaleiksins.

VI. Tilraun til stærðfræðilegrar-eðlisfræðilegrar - greiningar á Blóðtákn

Blóðmyndaðar myndir hjartans, kaleiksins og altarísins birtast okkur ekki sem línur dregnar með reglu og hnít, heldur í frjálsum, nánast náttúrulega fyrirfunnum formum. Í stærðfræðilegri greiningu verðum við því að beita þeirri aðferð sem annars er notuð um hluti í náttúrunni. Til dæmis byggist uppbygging margra plantna, sem og mannslíkamans, á ákveðnum stærðfræðilögum og formum, oft svokallaðri "gullni hlutfallinu"; þó renna útlínur náttúrulegs vaxtar frjálslega hlið við útreiknaðar, stílfærðar línur eðlislaga formanna. Við finnum þessa einkenni einnig í blóðmyndinni okkar.

Hugmyndin um stærðfræðilega rannsókn á blóðmyndinni

hugmyndin um stærðfræðilega greiningu blóðtáknansins⁴⁸ Vaknaði í mér þegar daginn eftir atburðinn vegna fagurlegra forma og samhljómsins í skipulaginu. Ef Guð er í raun skapari þessa fyrirbæris, þá hlýtur Hann einnig að hafa mótað það samkvæmt lögmálum visku sinnar og fegurðar, eins og sálmaskáldið segir: 'omnia in sapientia fecisti. "Þú hefir skapað allt með visku" (Sálm. 103:24). Síðar ræddi ég málið við arkitekt hjá Pósthúsinu í R., sem ég þakka fyrir margar dýrmætar ábendingar. Það sem hér á eftir kemur er einungis tilraun til rúmfræðilegrar greiningar, sem unnt er að framkvæma á grundvelli þeirrar stærðfræðikunnáttu sem almenningur hefur varðveitt úr skólagöngu sinni. Við munum teikna eftirfarandi rúmfræðilega mynd: **1. Hring um allan blóðblettinn með tveimur innskrifuðum jafnhliða þríhyrningum og samskurðarpunkti í miðju altarissakramentisins.** Fyrst teiknum við hring um blóðblettinn að fullri hæð hans. Við merkjum tvær þvermál, sem liggja frá vinstri til hægri og frá efra hluta til neðra hluta, sem AB og CD, hvor um sig 27 cm með geisla lengd 13,50 cm. Miðpunkturinn M liggur nákvæmlega í miðju efri brúnarinnar á kaleiknum, fyrir ofan blóðdropann sem hangir niður. Frá D merktum við fyrst geislann R (18,50 cm) á hringlaga línuna til vinstri og hægri; þetta gefur okkur skurðpunkta E og F. – Nú tengjum við E við F, F við C, og C við E. Þetta gefur okkur fyrsta jafnhliða þríhyrninginn EFC innskrifaðan í hringinn, með **hliðarlengd a = 23,50 cm**. Næst, frá C, merkjum við radíusinn r: 13,50 cm eftir hringlaga línunni til vinstri og hægri, og fáum við skurðpunkta G og H. Við tengjum G við H, H við D, og G við D. Þetta gefur okkur annað jafnhliða þríhyrning GHD innskrifað í hringinn, með sama **hliðar- og hliðarlengd a = 23,50 cm**. Tveir jafnhliða þríhyrningar, færðir til hliðar hvor miðað við hinn, mynda sexarma stjörnu; eða, ef við tengjum sex tindana DFHCGED, myndum við sexhyrning með hliðarlengd b = 13,50 cm, þ.e. aftur =r. Á sex hornunum mynda skurðpunktarnir JKLM'NO sex minni jafnhliða þríhyrninga með sameiginlegri hliðarlengd c = 7,80 cm. Þessi vídd liggur einnig um allt blóðtáknid. Enn fremur tengjum við N við M til að mynda romb MLM,N. Inn í honum dregum við tvær skákeðjur M–M og L–N. Skurðpunktur þeirra, P, gefur miðju blóðhýsins með þvermál 4 cm = d. **2. "Gyllta hlutfallið",** Þetta vísar til fagurfræðilegrar, fullkominnar samsetningar og ánægjulegustu uppbyggingar listarlegs andlitsmyndar sem og mannslíkamans, þar sem Gullhlutfallið liggur við neðri brún rifboga. Eðlisfræðiformúlan er: minni hlutinn er til minni hlutans eins og stærri hlutinn er til heildarinnar. Beitt á mannlega líkamsbyggingu

: hlutfallið frá hvirfli til brjóstkassa er það sama og hlutfallið frá sóla til brjóstkassa er það sama og hlutfallið frá sóla til hvirfli. Í tölum er þetta: $5:8 = 8:13$.

Til að finna gullhlutfallið dregum við lóðréttu frá miðju höfuðsins, P, til vinstri yfir þvermál C–D og fáum skurðpunktinn P'. Þannig er hlutfallið milli lengdanna P'–C (= 10,20 cm) og P'–D (= 16,80 cm) það sama og hlutfallið milli P'–D : 16,80 cm og heildarlengdarinnar C–D : 27 cm.

Með því að einfalda með 4 og 5 fáum við jöfnuna: ffi : *S

Þannig er P svokallaður gullhlutfallspunktur innan heildarmyndar Heilagrar Blóðtáknansins. Við köllum P'–C (= 10,20 cm) "gullsegmentinn" og tákna hann sem e.

'Gullskurðarlínan' liggur frá P' til hægri í gegnum P, miðju Blóðhestsins. Þetta reynist vera upphafspunktur og uppdráttur fyrir allt Blóðmerkið. Við finnum aftur 'Gullna línuna' upp á 10,20 cm í breidd efri brúnarinnar á kaleiknum K'–K' sem og í dýpt kaleikarbollans M–R:'/" e:5,10 cm.

Í stuttu máli getum við sagt: skipulagður og fagurfræðilega aðlaðandi staðall rennur í gegnum uppbyggingu og samsetningu alls blóðmyndarinnar og veitir henni klassíska fegurð og samhljóm. Miðja formi hostísins samrýmist kerfi eins og þriggja (hring- og þríhyrningslínur), sem og gullhlutfallinu. Kraftalínur sameinast í miðju altarisköku frá nánast öllum áttum, eða réttara sagt, allar geisla út frá miðjunni. Þannig birtist lögun altariskökunnar sem uppspretta og endapunktur allra annarra forma og hluta.

3. Réttahringur með þversniði í laginu eins og gesturinn – Mynd bls. 61

Ef við snúum allri teikningunni um það bil 30° til hægri, dregur ferhyrningurinn EDHC að sér athygli. Inni í þessum ferhyrningi liggur altarisskapurinn í miðjunni milli hinna tveggja löngu hliða DH og Ec (hver um sig

= 23,3 cm) og, á hinn bóginn, á þeim stað þar sem þversnúna lína NL sker þversniðslínu MM' – þversnúna lína NL skiptir ferhyrningnum í tvo ójafna hluta, þar sem efri hlutinn NLHC nemur einni þriðju (7,8 cm) og neðri hlutinn NLDE tveimur þriðju (= 15,5 cm) af öllu ferhyrningnum. Þessi skipting samsvarar hins vegar grundvallarreglu gullinsniðsins: #ä : *ffi þetta stafar af skiptingum með 2 og 3: ffi : ffi

Ef við framlengjum skákeðjuna MM' upp á við til A' og niður á við til Z, fáum við stórt kross innan fjórhyrningsins EDHC. Á samskeytisstað þessa kross liggur, enn og aftur, mynd Blóðhestsins sem miðja alls rýmisins. Maður gæti hugsað til gólfplans kirkju með frístandandi altari, sem hýsir sakramentaskápinn sem inniheldur altarísakramentið (sbr. að nokkru leyti kirkjuna í Vierzehnheiligen)

4. Tveir rúmfræðilega reiknaðir stílhreinir kaleikar innan

blóðtáknins – sjá mynd á bls. 60. Við teiknum hálfhring niður fyrir M með radíusi r

af "gullhlutfallinu": $1/2$ af $10,20\text{ cm} : 5,1\text{ cm}$. Á neðri grunnlínunni merkjum við breidd botns kálisins: $6,5\text{ cm}$, og fáum punktana S og T. (D liggur mitt á milli þeirra). Síðan merkjum við M frá S

til M, en framlengjum tengilínuna aðeins svo langt sem til samskeytisstaðar R' við hálfhringinn um M. Á sama hátt merkjum við M frá T og framlengjum tengilínuna aðeins svo langt sem til

samskeytisstaðar R' við hálfhringinn um M. Myndin sem myndast er stílvædd kálíuskel (mælikálíus) með hæð $13,50\text{ cm}$ (r) og kálskoppa sem efri brún mælir $10,20\text{ cm}$ (r gullhlutfallið) og dýptin er $5,10\text{ cm}$ (r helmingur gullhlutfallsins). Kálshnappur

R'–R': $2,50\text{ cm}$. Nú förum við upp og teiknum hálfhring niður frá C með radíusi e : $10,20\text{ cm}$ (gullna hlutfallið). Hann sker efri grunnlínuna við U og V; neðst mætir hann gullna hlutfallinu við P'. Hálfhringurinn sem myndast myndar skál með þvermál efst (U–V) sem er $2 \times e$, þ.e. $2 \times 10,2\text{ cm}$,

$20,4\text{ cm}$. – Á neðri grunnlínunni merkjum við e : $10,2\text{ cm}$ til vinstri og hægri við D, þannig að D verði miðpunkturinn. Látum endapunktana vera X og Y. Frá X miðum við á C efst en drögum tengilínuna aðeins alla leið að skurðpunkti P' við hálfhringinn um C. Á sama hátt miðum við frá Y á C en framlengjum tengilínuna aðeins alla leið að skurðpunkti P, sem er einnig miðja Blóðhestsins.

Heildarformið sem þannig myndast táknar stílvætt messukeri, svokallað "samverukeri", með heildarhæð upp á 27 cm , þar sem dýpt kersbotnsins er $10,20\text{ cm}$ (r Gullna hlutfallið) og stöngin D–P' er 17 cm (lengri hluti gullna hlutfallsins). Handfang kersins P'–P er 4 cm breitt, þ.e.: þvermál hostans. Efri brún kaleiksins, U–V: $20,40\text{ cm}$: tvöföld gullinhlutfallið.

Yfirsýn yfir bæði náttúrulega framsetningu blóðsins og rúmfræðilega stílfærða endurgerðina afhjúpar vel ígrunduð uppbyggingu og aðlaðandi samsetningu sem fylgir klassískum fagurfræðilegum viðmiðum gullinhlutfallsins. Gæti þetta hafa verið skapað af óreiðuspirti, eins og mótstaðaákæra hélt fram? Eða er það, að lokum, hugsað og mótað af "guðs visku, sem er listamaður allra hluta og skipuleggur allt fagurlega"? 'Omniū artifex, et disponit omnia suaviter' (Wis 7:21; 8:1)? VII.

'Blóðmerkið' í R. og kirkjuvaldið: eins og áður hefur komið fram var viðbragð kirkjunnar við atburðunum í R. á þeim tíma fremur neikvætt. Enn má

Enn má spyrja hvort hin réttu frásagnir hafi raunverulega borist æðstu kirkjuyfirvöldum á þeim tíma og hvernig þau hafi í raun brugðist við. En skulum við láta þetta allt liggja á meðan og spyrja: Gerðist þá alls ekkert jákvætt af hálfu æðstu kirkjuyfirvalda varðandi málefni blóðtáknins í R.?

Var það tilviljun – sem ekki er til – eða var það innri hvati Heilags Anda, óséðs en helsta leiðarvísis kirkju Krists, þegar páfi Jón XXIII., 30. júní 1960 – það er að segja átta árum síðar – á kveldi hátíðar dýrmæta blóðsins, birti postúllaga bréf: "Um dýrkun hins dýrmæta blóðs Jesú Krists", þar sem hann hvetur kristna heiminn til að auka dýrkun sína á hinu dýrmæta blóði Frelsarans? Með því minnti hann á að forveri hans, Píus IX, hafði árið 1849 útvíkað guðspjónustulegan heiður Dýrmæta Blóðsins til alls kirkjunnar sem uppfyllingu eiðs, og enn fremur að Píus XI, í tilefni af 19. aldarafmælis (1933) frelsunar mannkyns, lyfti Píus XI minningu Dýrmæta Blóðsins upp í hátíð fyrsta flokks, "svo að dýrkun Dýrmæta Blóðsins Frelsarans yrði af krafti eflid og ávextir þessa guðlega Blóðs flæddu enn ríkulega yfir mannkynið."

Fyrr, þann 3. mars 1960, hafði Jón XXIII persónulega veitt hinni dýrmætu blóðslitri hæstu kirkjulega samþykki, sem hingað til hafði aðeins verið leyft í einkasamveru. - Páfabréfið leggur einnig áherslu á karismatískar opinberanir Heilags Anda til heilagrar Margrétar Alacoque og viðleitni hins virðuleika föður Caspar del Bufalo varðandi helgipjónustu við Heilaga hjarta Jesú, sem aftur stuðlaði verulega að eflingu helgipjónustunnar við dýrmæta- og til innleiðingar guðspjónustu hennar.

Allt þetta hljómar, að minnsta kosti, eins og óbein vísun til karismatískra atburða sem tengdust Dýrmæta Blóði Frelsarans í þýskum löndum og réttlætir þá tilgátu að jákvæðu vitnisburðirnir um þetta hafi, að lokum, borist í hendur staðgengils Krists.

'Erit Sanguis vobis in signum in aedibus, in quibus eritis. Blóðið skal vera ykkur merki á húsunum, þar sem þið dveljið' (2. Mósebók 12:13). Er Heilagur Andi, sem innblæs Biblíunni, hér að reyna að benda á andlegan tengil milli táknræns fórnarblóðsins á dyrasúlum húsanna þar sem hinir trúræknu Ísraelsmenn dvöldu, og hins sanna fórnblóði 'Jesús Krists, hins óflekka og saklausa lambsins' (1. Pét 1:9), sem var hellt út í heimilum trúaðra kristna manna? – Eða þarf blóð píslarvotta fyrst að vera hellt út áður en blóð Krists öðlast aftur þýðingu sína?

VIII.

Litaníu til hins heilaga og dýrmæta blóðs

Hinn heilagasti þrenndur, einn Drottinn og Guð. Í nafni hins heilaga Guðs † Föðurins, og Sonarins, og hins Heilaga Anda.
Amen.

V. Heilagi og al máttugi Guð, faðir vor, þú sem skapaðir himin og jörð, allt sem sýnilegt er og ósýnilegt,

A. biðjum við þig, miskunnaðu okkur, hlusta á okkur, helga okkur og verndaðu okkur.

V. Heilagi Guð, Jesú Kristur, eingetinn sonur lifandi heilaga Guðs, **A. biðjum við þig, miskunna þér oss og frelsa okkur.**

V. Guð Heilagur Andi, einn með Föður og Syni,
A. Við biðjum þig: miskunna þú oss, upplýs og leiðbeindu oss

V. Heilagur Þrenningur, eini heilagi Guð, þú ert friður, vegurinn, kærleikur, viska, sannleikur, upprisa, ljós og líf,
A. biðjum Við þig, miskunna oss og stjórna oss;

(Þessar má biðja til skiptis)

Heilagt blóð Krists, eingetins sonar hins eilífa föður; Heilagt blóð Krists, nýtt og eilíft sáttmála;

Heilagi Jesú Kristi, fyrir sálirnar sem ekki er hægt að frelsa, svitnaðir þú blóði á Olíufjalli; Heilaga blóðið Krists, sem var hellt út við píslarmeðinguna;

hellt út við krýningu með þyrnum;

Heilagt blóð Krists, sem rann frá Heilögu hjarta á krossi;

Heilagt blóð Krists, nærverandi í sakramenti

altarisins; Heilagt blóð Krists, drykkur og hreinsun

sála; Heilagt blóð Krists, sigurvegari allra djöflanna;

Heilagt blóð Krists, friður og gleði allra hjartna;

Heilaga blóð Krists, frelsun sjúkra og deyjandi; Heilaga

blóð Krists, frelsun fátækra sála frá hreinsistöð;

A. Við biðjum þig, frelsa okkur;

V. Heilagi Drottinn og Guð, Jesú Kristi, konungur og frelsari vor, þú tekur burt syndir heimsins,

A. Við biðjum þig, miskunna þér yfir oss og hlýddu bæn okkar.

V. Heilagi Drottinn og Guð, Jesú Kristur, konungur og frelsari vor, þú tekur burt syndir heimsins,

A. Við biðjum þig: miskunna þér yfir oss og frelsa oss.

V. Heilagi Drottinn Guð, Jesús Kristur, konungur og frelsari vor, þú tekur burt syndir heimsins,

A. Við biðjum þig: miskunna oss og veit oss frið, styrk og kærleika.

A. Heilagi almáttugi Guð, faðir okkar í Paradís, við lofum þig, dýrkum þig, tilbiðjum þig og þökkum þér. Heilaga ríki þitt er þegar meðal okkar.

Heilagi Jesú Kristi, hreinsa okkur frá syndum okkar með helgum sárum þínum og helga, dýrmæta blóði þínu, svo að við getum uppfyllt vilja þinn og orðið heilagir.

Við þökkum þér fyrir frelsun þína. **Amen.**

Föður vor... Við

lofum þig,

Heilög mey María...

† *Við heiðrum þig, ...*

Íhugun um dýrmætt blóð við altarisþjónustu

"Sá sem étur hold mitt og dregkur blóð mitt hefur eilíft líf, og ég mun reisa hann upp á síðasta degi" (Jóhannesarguðspjallið 6:54).

"Þegar þið etið þennan brauð og dregkið þennan bikar, tilkynnið þið dauða Drottins, þar til hann kemur" (1 Kor 11:26).

'Hversu dásamlegt er að fara frá þessum heimi til Guðs, að rísa upp á nýtt í Honum. Ég þrái það brauð Guðs, sem er hold Jesú Krists; og sem drykk þrái ég dýrmætt Blóð Hans, sem er ódauðleg ást' (heilagur Ignatius frá Antiokíu).

"Eins og vínviður ber ég fram sætt, ilmandi ávöxt; og blóm mín bera dýrðlegan, göfugan ávöxt" (Kól 24:17). Ávextir vínviðarins, þ.e. hin blessaða mey, eru vínber og vín, sem eru Líkami og Blóð Krists. Fínvíníð, sem kemur úr blómi vínviðarins, er Blóð Krists, fætt af Hinni Heilögu Meyju (Hið helga Albertus Magnus).

'Koma, ó komdu, hold, brennandi kol af frelsaranum mínum, hreinsa varir mínar, kveik mig í eldi þeirrar ástar sem afhenti þig til dauða.

Koma, ó Blóð, sem var hellt út af kærleika; flæðu inn í hjarta mitt, ó straumur logans! Ó Frelsari, þetta er þá Líkami þinn, hinn sami Líkami sem var gegnumstunginn af sárum. Ég sameinast öllum sárum þínum; um þau rann allt Blóð þitt út fyrir mig" (Bossuet).

"Það sem matur og drykkur eru fyrir líkamann, það sama eru ljós sannleikans og dýrðarinnar og flóð kærleikans fyrir sálina; og í Kristi samsvarar hold hans sem mannlegur maður nákvæmlega hinum geislandi klæðnaði dýrðarinnar sem hann er klæddur í guðlegu eðli sínu, og mannblóði hans við læk lífs og kærleika sem spýtir fram úr guðlegu hjarta hans. Þannig verðum við, með því að taka þátt í holdi hans, upplýst af ljósi eilífu sannleikans, umbreytt og umbreytileg af dýrð þess; og í blóði hans hellist lækker eilífs lífs og guðdómlegrar ástar í hjörtu okkar. "Með hinni guðdómlegu krafti sem býr í holdi Drottins verðum við umbreytt í sálum okkar í líkneski dýrðar hans og í líkama okkar í líkneski hans eigin umbreytta

líkama, eins og, fyrir kraft Heilags Anda sem flæðir í blóði hans, fyllast sál og líkami okkar ódauðlegu lífi Guðs."

IX. Hátíð dýrmæta blóðs Drottins og Guðs vors Jesú Krists

1. flokkur – rautt

Hátíð dýrmæta blóðsins er frelsunarhátíð, sem við getum aldrei þakkað nógu mikið fyrir. Í vatni og blóði sem rann úr hliðarsá krossfestsins hafa menn ætíð séð hina guðdómlegu-mannlegu lífláru, sem rennur niður frá krossinum um kirkjuna í skírn og altarisgöngu og nær til allra til hreinsunar, helgunar og innilegustu sameiningar við Krist.

En við erum einnig minnt á fórnblóðið sem æðsti presturinn, Jesús Kristur, bauð himneska Föður sem sætta fyrir syndir heimsins. Kommunionarversið kallar á okkur, í krafti blóðs Krists – sem við þiggjum í messugjörðinni sem tryggingu frelsunar – að vera tilbúin fyrir komu hans í lok tímans. Við erum öll kölluð til að sanna, með öllu lífi okkar, að blóð Krists er ekki hellt út í bláinn'

Inngangsantífóna Opinberunarbókin 5:9–10

Drottinn, þú hefur leyst oss undan falli með blóði þínu úr hverjum ættbálki, tungumáli, þjóðir og þjóðflokka, og hefur gert okkur að konungsríki fyrir Guð vorn.

Sálmur 88: Ég mun syngja um miskunn Drottins að eilífu; með munni mínum mun ég kunngera trúfesti þína frá kyni til kyns.

Við heiðrum hinn almáttuga heilaga þrenningarguð, Föður, Son og Heilagan Anda. Gloria...

Dagsbæn

Almáttugi og eilífi Guð, þú settir einkason þinn sem frelsara heimsins og vildir sættast við okkur fyrir blóð hans; veittu, biðjum þig, að við megi heiðra verð lausnar vorrar í hátíðlegri guðsþjónustu og, fyrir mátt hans, verða varin fyrir illu þessarar jarðnesku tilveru, svo að við megi eilíflega fagna ávöxtum hans í himninum: í gegnum hann, hinn heilaga Guð, Jesú Krist, konung og frelsara vor.

Lestrartexti – Hebreum 9:11–15

úr bréfi heilags Páls postula til Híbríumanna. Bræður! Kristur birtist sem æðsti prestur hinna komandi [himnesku] blessana. Hann gaf inn í dýrðlegri og fullkomnari tjaldstæði [himni], ekki gert af höndum manna—þ.e. ekki af þessum heimi—né með blóði geita og nauta, heldur með eigin blóði, einu sinni fyrir öll inn í Heilagasta helgidóminn, og hefur þannig tryggt eilífan lausn. Því að ef blóðið af heyjum og nautum og ösku úr kálfi, þegar það er stráð á þá sem eru óhreinir, helgar þá svo að holdið verði hreinsað, hversu miklu fremur mun þá blóðið af Kristi, sem í gegnum Heilagan Anda bauð sjálfan sig Guði sem óflekkaða fórn, hreinsa samvisku okkar frá dauðum verkum [syndum], svo að við getum þjónað lifanda Guði? Þess vegna er hann milliliður hins nýja sáttmála, svo að fyrir dauða sinn—sem hann þjáði til frelsunar syndanna sem framin voru undir hinum fyrsta sáttmála—megi þeir sem kölluðir eru öðlast hið fyrirheitna, eilífa arfleifð í Kristi Jesú, Drottni vorum.

Stigskipt – 1. Jóhannesarbréf 5:6; 7–8

Það er hann, Jesús Kristur, sem kom með vatni og blóði – ekki með vatni einu, heldur með vatni og blóði. Þrír eru sem vitna á himni: Faðirinn, Orðið og Heilagur Andi; og þessi þrír eru eitt. Og þrír eru sem vitna á jörðu: Andinn, vatnið og blóðið; og þessi þrír eru eitt.

Alleluja-vers – 1. Jóhannesarbréf 5:9

Hallelúja, hallelúja. **V.** Ef við tökum við vitnisburði manna, þá er Guðs vitnisburður enn meiri. Hallelúja.

Í votífmessum

Á tímabilinu fyrir föstu og í föstu

Í stað lofsálmsversins fylgir Tractus Graduali: Ef 1:6–

8; Rm 3:24–25

Guð hefur sýnt okkur náð í hinum elskaða syni sínum; í honum höfum við lausnargreiðslu fyrir blóð hans: **V.** Fyrirgefning synda, þökk sé auðlegð náðar hans, sem hann hellti yfir okkur ríkulega. Við höfum verið réttlættir ókeypis fyrir náð hans í gegnum lausnargreiðsluna sem er í Kristi Jesú.

V. Guð lagði hann fram í blóði sínu sem sætta fórn, [sem] er áhrifarík fyrir trú.

Á páskatímanum

Í stað hinna smám saman og Alleluia-versanna eru eftirfarandi antifónur sungnar:

Fyrsta alleluíavers Opinberunarbókin 5:9 Alleluia, alleluia. **V.** Þú ert verðugur, Drottinn, að taka bókina og opna möhli hennar; því þú varst slátraður og með blóði þínu keyptir þú oss fyrir Guð.

Annað Alleluia-vers – Úr 2. Mósebók 12:13

Hallelúja. **V.** Blóðið skal vera merki fyrir ykkur: þegar ég sé blóðið mun ég ganga framhjá ykkur, og plágan sem veldur tortímingu mun ekki koma yfir ykkur. Hallelúja.

Tveimur alelúíum er bætt við inngangsversíð; fórnarsálmurinn og altarisþátturinn fá hvor um sig eitt alelúfa.

Fagnaðareriði: Jóhannesarguðspjallið 19:30–35

Samkvæmt Jóhannesi. Þá tóku hermennirnir fætur hins fyrsta og hins annars, sem krossfestur hafði verið með honum, og brutu þá. En er þeir komu til Jesú, sáu þeir að hann var þegar dáinn; þeir brutu því ekki fætur hans, heldur brá einn af þeim spjóti í síkið, og þegar var blóð og vatn. (Því að það var undirbúningardagur, og sá hvíldardagur var hátíðardagur.) Þá komu hermennirnir og brutu fótleggja hinn fyrri og hinn annan, sem krossfestur hafði verið með honum. En er þeir komu að Jesú og sáu, að hann var þegar dáinn, brutu þeir ekki fótleggi hans, heldur stakk einn hermannanna spjóti í síðu hans, og þegar rann út blóð og vatn. Sá sem þetta sá (Jóhannes) vitnar um það, og vitnisburður hans er sannur.

Trúarskilaboð

Offertórusálmur – 1 Kor 10:16

Er ekki blessunarbolurinn sem við blessað, þátttaka í blóði Krists? Og er ekki brauðið sem við brytjum, þátttaka í líkama Drottins? Sálmur 115

Bæn yfir fórnunargjöfunum

Við biðjum að við megi, um þessi guðdómlegu dulargátur, nálgast Jesú, millilið Nýja sáttmálans, og á altari þínu, Drottinn hersveita, endurnýja blóðstreyninguna sem talar talsvert áhrifaríkari en blóð Abels, sem hrópaði til himins ekki um sættir heldur um hefnd: um hann, Drottin vorn Jesú Krist.

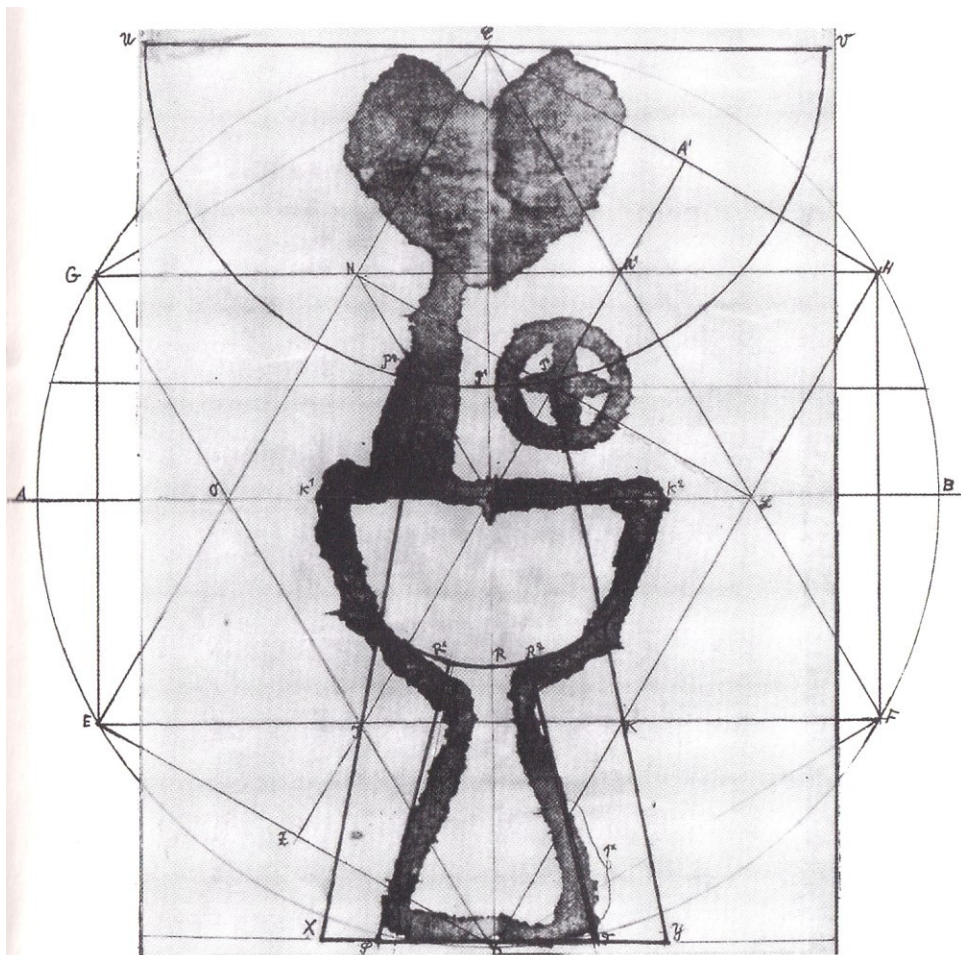
Forspil hins heilaga kross

Samveruvers

Kristur bauð sig einu sinni fram til að bera syndir margra; við aðra komu mun hann ekki hafa neitt með synd að gera: hann mun birtast til frelsunar þeirra sem bíða hans.

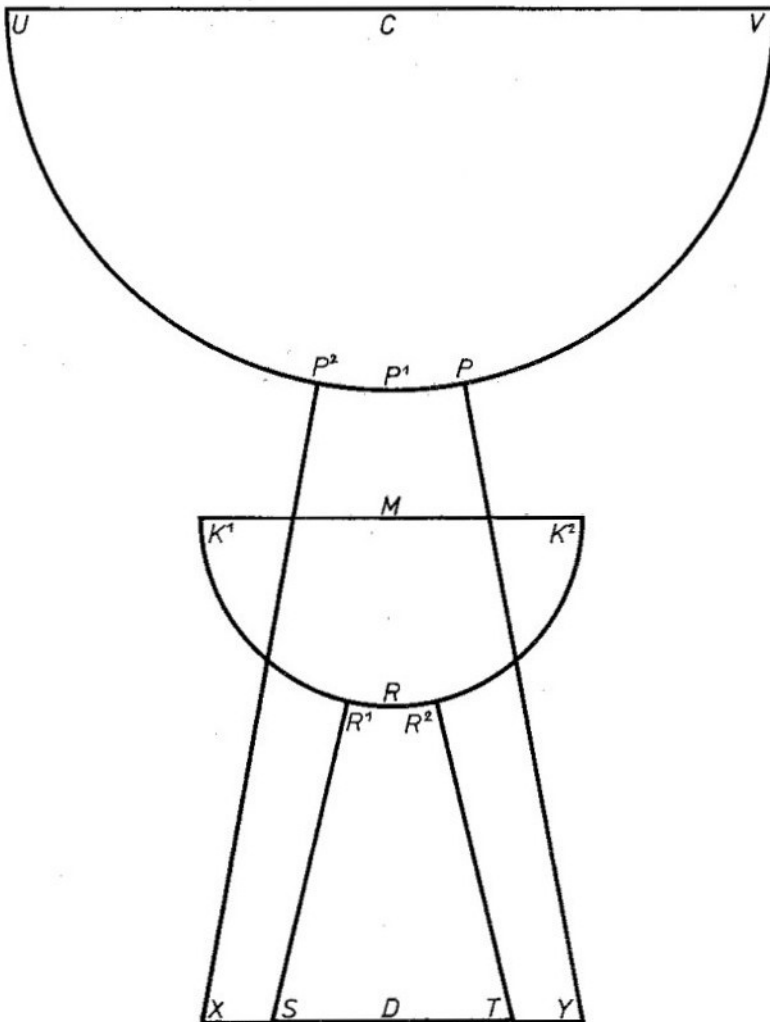
Bæn eftir altarisgöngu

Drottinn, eftir að hafa verið leiddir að hinum heilaga borði, dregum við fagnandi vatn úr lindum Frelsarans; nú biðjum við: megi blóð Hans verða fyrir okkur lind sem rennur inn í eilíft líf: í gegnum Heilagan Drottin vorn og Guð, Jesú Krist, sem lifir og ríkir með Þér í einingu Heilags Anda, Heilagur Guð, frá eilífu til eilíðar. **Amen.**

X' 1. Nánari mynd af Blóðstafinum með rúmfræðilegum táknum A–B. Þvermál hringarins sem dreginn er utan um Blóðstafinn: 27 cm. Geisill M–A: 13,50 cm. – Heildarstærð Blóðstafsins: 27 cm. Hæð kaleiksins: ,/ af heildarhæð: 13,50 cm. Frá oddinum á hjartanu að efri brún kaleiksins: 13,50 cm. K–K: Breidd brúnar kaleiksins: 10,20 cm (= gullna hlutfallinu). S–T: Breidd botns kaleiksins: 6,50 cm. – Þvermál gestgjafans: + cr. S–T–H–K,–K,– B'–S: Form litlu stílfærða kaleiksins. X–Y–P–V–U–P"–X: Form stóra stílfærða kaleiksins.

1' Þessi hluti var skorinn út til rannsóknar á blóðblettinum. Stofnun réttarlæknisfræði, háskóli, 8. og 12. nóvember 1953. Niðurstaða: 'Mannlegt prótín, líklegast blóð. Annaðhvort blóðflokkur 0 eða engin blóðflokkarefni.' Upprunaleg skýrsla er í vörslu höfundar.

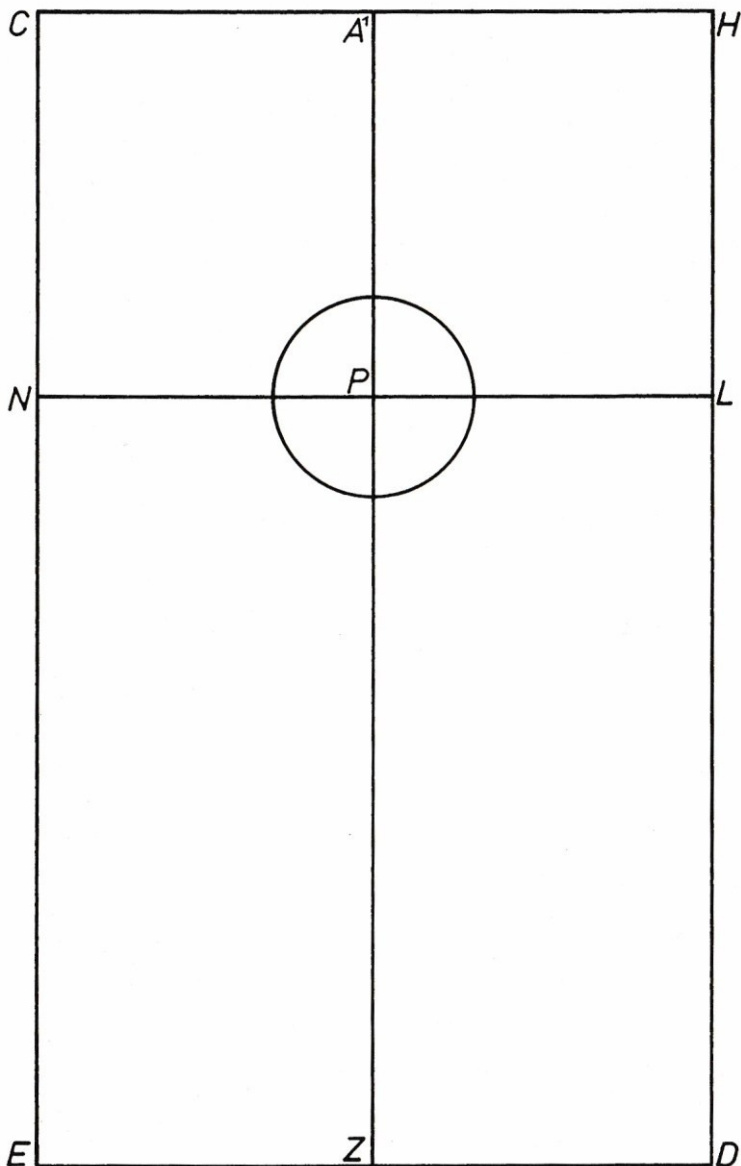
X, 2. Tvær stílfærðar kalefarsformúlur reiknaðar með rúmfræðilegum

aðferðum: Lítil kalefur (messukalefur)

Heildarhæð D-M: 13,5 cm; efri brún kaleiksins K'-K': 10,2 cm; botn kaleiksins S-T: 6,5 cm; dýpt kaleikskúpunnar M-FI: 5,1 cm; kaleikshnappur B'-R'': 2,5 cm; hæð kaleiksbots D-H: 8,5 cm.

Stórt kale (hátíðarkale)

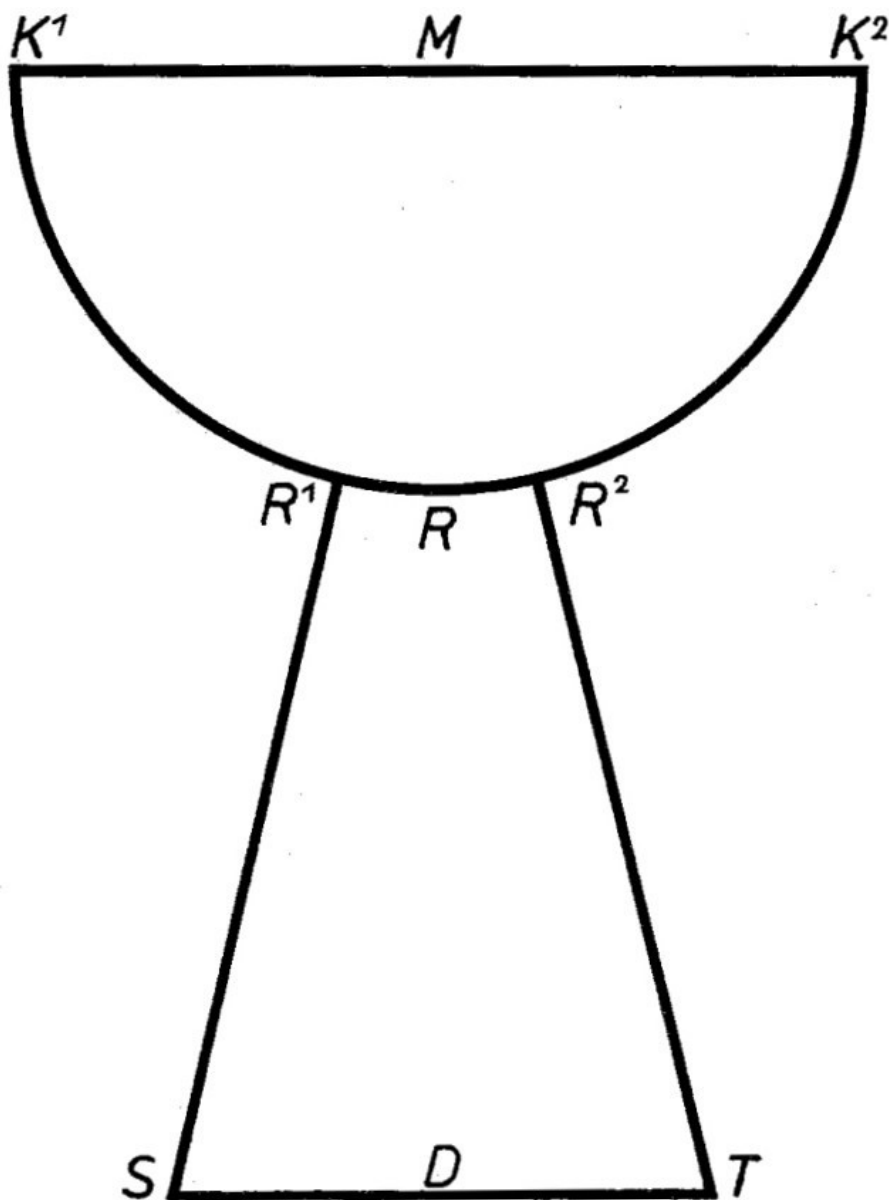
Heildarhæð O-C: 27 cm; efri brún kaleiksins U-V: 20,4 cm; botn kaleiksins X-Y: 10,2 cm; dýpt kaleikskálsins P'-C: 10,2 cm; kaleikshnappur P'-P: 4 cm (þvermál altarisbrauðsins); Hæð fótar kaleiks D-P': 16,8 cm.

X, 3, Gólfrið af sakristiu

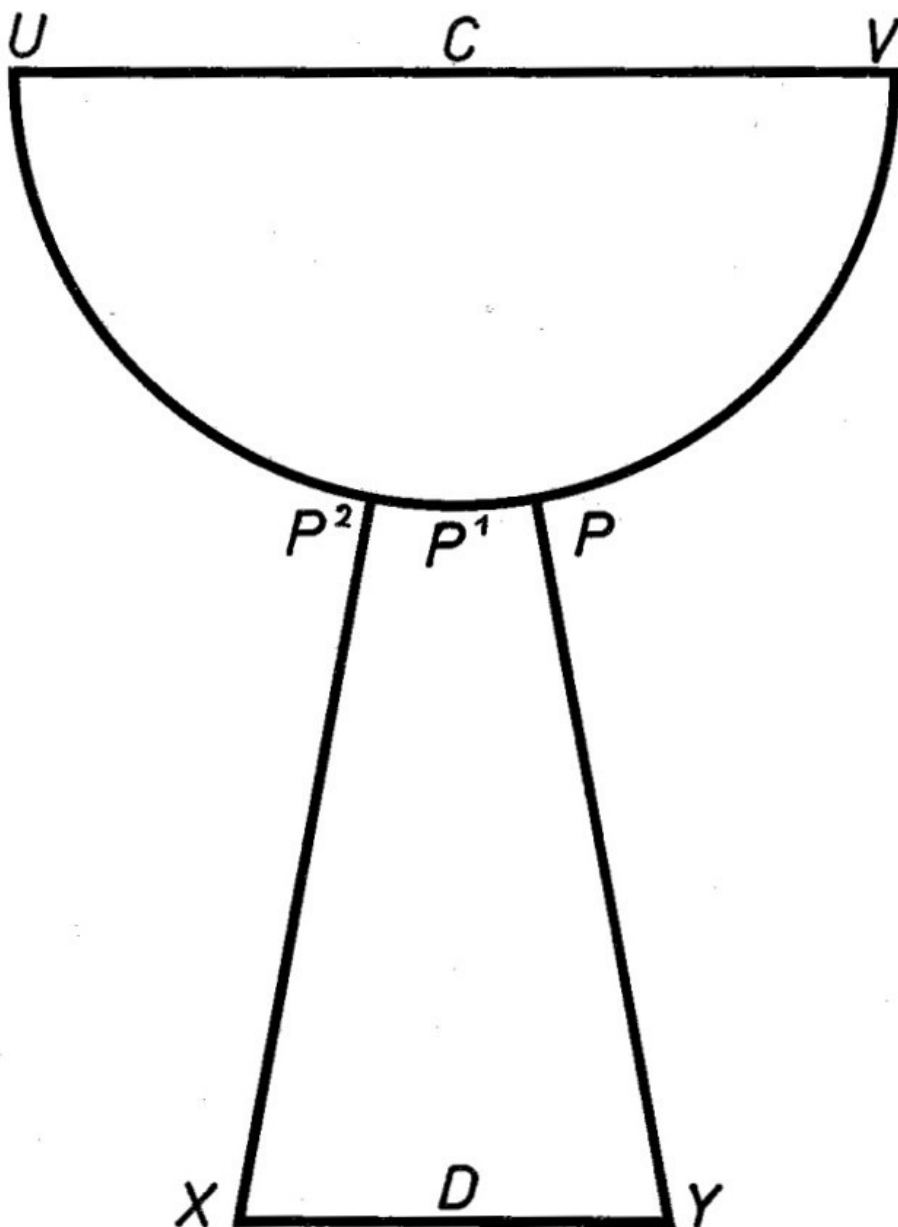
Löngu hliðar E–C og D–H: 23,30 cm hvor. Stutthliðar E–D og C–H: 13,50 cm hvor.

Miðlínan Z–A' fer í gegnum miðju altarisskötsins í punkti P. Þverlínan N–L skiptir rétthyrningnum í efri, minni hluta NLHC sem er þriðjungur af heildinni. Í punkti P (miðju altarisskötsins) liggur gullhlutfall lengdar Z–A'.

4. Chasúbla

S-T – 6,5 cm; D-M: 13,5 cm; K'-K": 10,2 cm; M-R: 5,1 cm; R'-R': 2,5 cm.

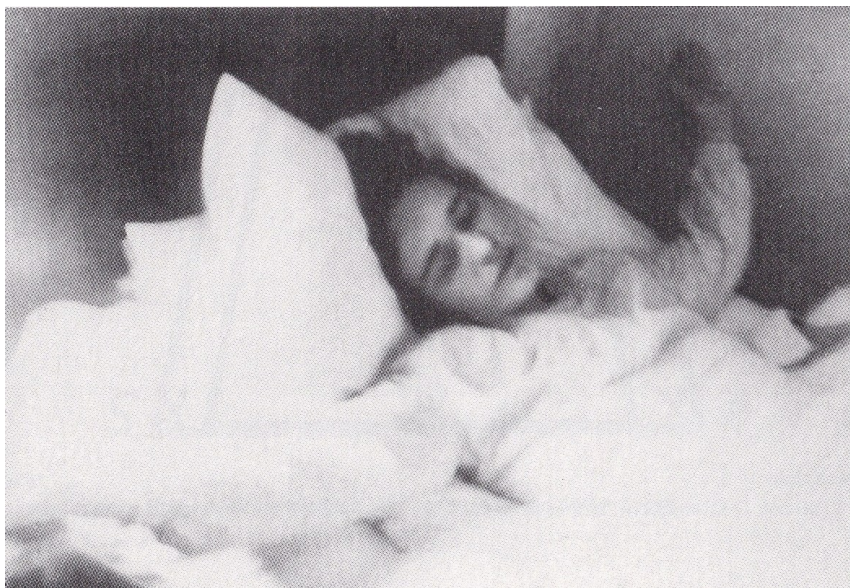

5. altariskál

X-Y: 10,20 cm; D-A: 27 cm; U-V: 20,40 cm; C-P': 10,20; P'-P: 4 cm
(þvermál altaríскеiðar)

AEW um það bil 6 vikum fyrir andlát hennar.

AEW 'í hvíld' (kl. 15:00–18:00) eftir að hafa þolað píslarvætti Krists.
Eina ljósmynd af þessu tagi sem systir hennar Maria tók.

Mynd af þessu tagi, tekin einhvern tíma fyrir dauða hennar.

Lofsöngur

dýrmæta blóði Krists

Ég lofa sárum og blóði Lambsins, sem lækka veikleika líkama míns.

Ég lofa sárum og blóði Lambsins, sem lækna veikleika sálar minnar.

Ég lofa sárum og blóði Lambsins, sem lækna veikleika anda míns.

Tilbeiðsla til Lambs Guðs, sem hellti blóði sínu fyrir okkur í píslarvætti. Í Blóði Hans er máttur til að fyrirgefa, í Blóði Hans er máttur til að hreinsa, í Blóði Hans er máttur til að leysa, í Blóði Hans er máttur til að frelsa, í Blóði Hans er máttur til að sigra, í Blóði Hans er máttur til að endurnýja, í Blóði Hans er máttur til að varðveita. Fyrir þá sem trú á mátt Blóðs Jesú er ekkert ómögulegt.

Ég lofsyngi blóð Lambsins, sem þvær mig hreinan af öllum syndum mínum, svo að ég megi verða eins hvítur sem snjór.

Ég lofsami blóð Lambsins, sem hefur mátt til að frelsa mig frá öllu mínu föngun og keðjur syndarinnar.

Ég lofsami blóð Lambsins, sem er sterkara en mitt eigið blóð og umbreytir mér í líkneski Guðs.

Ég lofsyng blóði Lambsins, sem veitir sigur yfir öllum öflum sem leitast við að kúga mig, yfir hverju andstæðisafli.

Ég lofa blóði Lambsins, sem undirbýr mér brúðarklæðin.

Ég lofa blóði Lambsins, sem gerir allt, allt nýtt. Hallelúja! –
Amen.

M. Basilea Schlink,
Móðurmærurnar, Darmstadt

Bæn til Frúar dýrmæta blóðsins

Heilög drottning alheimsins, elskaða móðir okkar. Í þér og fyrir þig lofum við hið undursamlega dulargátólamistur blóðs Jesú, hina miklu mátt sáttar.

Í geislandi dýrð óskemmdar getnaðar þíns léstu þinn þátt í hinni dýrlegu sigri blóðsins sem frelsar okkur; ásamt hinum heilaga Guði, Jesú Kristi Frelsaranum, varstu gerð samfrelsari og móðir alls mannkyns.

Heil María, í þinni upphafnu og voldugu stöðu kveðjum við þig, Frú og drottningu dýrmæta Blóðsins: úðaðu sálum okkar með þessu dýrðlega og styrkjandi Blóði, svo að við megum yfirstíga allar gildirur hins illa óvinar og þrýsta áfram með heilögum ákafa á vegi dyggðarinnar.

Ritaðu nöfn okkar í Bók lífsins með þessu dýrmæta blóði, svo að við, sem tilbiðjum það hér á jörðu, megum einn daginn, ásamt þér og öllum hinum útvöldu, lofa þetta dýrmæta blóð í eilífri dýrð.

'Imprimatur', 12. júlí
1960, Erkebiskupsdæmi,
Salzburg

**Náð og miskunn, ó heilagi Jesús minn, í þessari
núverandi hættu; hyljið okkur dýrmætu blóði þínu.**

Jesús, lofuð og blessaður verðu, sem hefur frelsað okkur með blóði sínu!

Elskið hinn almáttuga Guð, sem vill frelsa ykkur og varðveita ykkur í friði

Við lofum, elskum og tilbiðjum hinn heilaga almáttuga þrenningarguð, † Föður, Son og Heilagan Anda, nú og ævinlega og um aldir alda.

Allt sem við gerum er ekki annað en vilji hins heilaga Guðs. Við þökkum hinum heilaga Guði að hann starfi í gegnum okkur og að við getum skrifað fyrir hönd allra manna.

Guð Heilagur Andi lýsi okkur og öllum með ljósi sínu og fylli öll hjörtu friði, styrk, náð og kærleika.

Hinn helgi erkiengill Mikael, með sínum níu kórum heilagra engla, gæti okkar og verndi okkur ætíð.

Helgir Guðs eru milligöngumenn okkar.

Hinn heilagi almáttugi Guð getur gefið og getur tekið burt. Hinn heilagi Guð veit nú þegar hvað er í hjörtum manna og hvernig þeir munu verða á morgun.

Hann vill einnig vera í hjörtum ykkar að eilífu, svo að allir menn geti uppfyllt vilja Hans, náð til Paradísar og lifað með Hinum Heilaga Guði að eilífu.

Aldrei má neinn neita Heilaga Guði; maður verður ætíð að lifa í sannleika Heilaga Guðs og þjóna Honum.

Almáttugi heilagi þrenningarguðinn okkar, † faðir, sonur og heilagur andi, er sjálfur sannleikurinn, án lyga, án hroka, og engin villitrú er í honum.

Hann sagði mér einu sinni, J.: "Þú verður að elska syndara en hata synd."

Hinn Heilagi Guð, konungur okkar og frelsari, elskar alla menn. Hann vill að allir verði frelsaðir.

Og það er einnig vilji okkar: að enginn fari til helvítis. Í um 40 ár hef **ég** skrifað bænir fyrir allan heiminn án endurgjalds, því Frelsarinn hefur lofað okkur: "Laun yðar munu verða mikil í Paradís."

Hann vill einnig bjarga þeim sem snúa sér frá Hinum Almáttuga Heilaga Þrenningarguði—Föður, Syni og Heilögum Anda—og enginn má þjóna tveimur herrum.

Annað hvort hinn heilagi og miskunnsami Guð, eða Satan og djöflarnir.

Frelsarinn sagði: "Engin sál er án syndar."

Ást hans sigrar ætíð þegar menn iðrast synda sinna úr djúpi hjartans, því hann er hinn kærleiksríki og trúfasti, almáttugi heilagi þrenndarguð.

Án hins heilaga Guðs getum við ekkert gert og náum ekki eilífri lífsgæfu.

Þess vegna þurfum við hinn heilaga Guð á hverjum degi, svo að við getum elskað hann og haldið trúfesti við hann ávallt og að eilífu.

www.gnadenvolle-gebete.de

16. nóvember 2025
D-Forbach, Erbersbronn,
Julijana, Bernhard